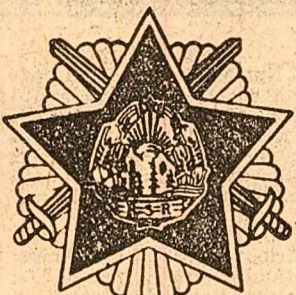

Știința

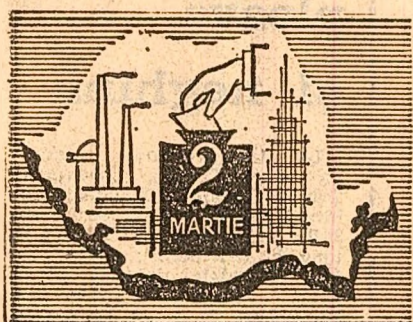

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7988

Miercuri 26 februarie 1969

8 PAGINI — 40 BANI

În întîmpinarea alegerilor LARGĂ ȘI SUSȚINUTĂ ACTIVITATE

POLITICĂ PE ÎNTREG CUPRINSUL ȚĂRII!

DEZVOLTAREA CONTINUĂ A DEMOCRAȚIEI —

trăsătură definitorie a orînduirii noastre

Întreaga țară cunoaște în aceste zile atmosfera de intensă activitate politică care însoțește pregătirile pentru evenimentul deosebit de important ce se apropie — alegerile de deputați în organul suprem și în organele locale ale puterii de stat — Marea Adunare Națională și consiliile populare. Pretendenții în țară, la orase și la sate, au avut loc zeci de mii de adunări cetățenești, în care oamenii muncii au propus din îndrăzneală și încredere candidații săi pentru prima dată în viața țării noastre — muncitori, țărani, intelectuali, oameni cunoscuți pentru patriotismul și devotamentul lor față de cauza construcției socialiste, pentru hărnicia și energia lor creatoare, pentru priceperea în gospodărirea treburilor obștești. La adunările pentru desemnarea candidaților Frontului Unității Socialiste, la întîlnirile dintre candidați și alegători, au participat milioane de cetățeni, aceste manifestări prilejuind o amplă dezbateră populară asupra problemelor de bază ale politicii interne și externe a partidului și statului nostru, asupra căilor de dezvoltare a economiei și culturii, de îmbunătățire a gospodăriei locale, de ridicare în continuare a județelor și localităților țării, de creștere a nivelului de trai al celor ce muncesc.

toate politice și sociale de care sînt animată cetățenia țării. Este una din multiplele ipostaze ale democratismului profund ce caracterizează orînduirea noastră, pe toate planurile — politic, economic și social. Democratia profundă, consecventă, este o caracteristică inalienabilă a societății socialiste — în care au fost lichidate domnia claselor exploatare și proprietatea capitalistă, iar o dată cu ele orice formă de exploatare a omului de către om și orice fel de discriminare între oameni, în care poporul a reunit pentru prima dată în mîinile lui și puterea politică, dreptul de a se conduce în mod suveran și bunurile ma-

teriale — fabricile și uzinele, celelalte mijloace de producție, resursele și bogățiile țării — și instrumentul administrării lor, statul. Tocmai în această determinare obiectivă rezidă superioritatea democrației noastre socialiste, care nu e doar „proclamație”, ci efectiv înfăptuită, în înfăptuirea ei deplină al cuvintului descins din gresescul demokratos — puterea a poporului. Este ceea ce Manifestul Frontului Unității Socialiste a exprimat în formă lapidară, dar atât de bogată în semnificații: „socialismul și democrația sînt de nedespărțit”.

(Continuare în pag. a II-a)

Întîlniri între candidați și alegători

Tovarășul PAUL NICULESCU-MIZIL, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională în circumscripția electorală nr. 1 Timisoara-Nord, a vizitat marți dimineață Uzina mecanică și Întreprinderea „Industria Inel”, unde a discutat cu conducătorii întreprinderilor, comiteele de direcție și cu numeroși muncitori.

După-amiază, în sala clubului muncitoresc „1 Mai” a avut loc o întîlnire la care au participat constructorii de mașini, muncitorii chimicști, textilești, precum și intelectuali, funcționari, gospodine din această circumscripție electorală. În cuvîntul lor numeroși cetățeni — români, maghiari, germani, sîrb — și-au exprimat adevărată deplină la politica internă și externă a partidului și statului, au relevat marile realizări obținute și au făcut totodată o serie de propuneri în diverse domenii de activitate.

Luînd cuvîntul, tovarășul Paul Niculescu-Mizil a vorbit pe larg despre

Țărani muncitori, tehnicieni și ingineri din agricultură!

Folosiiți tot mai bine pămîntul, toate mijloacele de producție de care dispuneți, promovați pe scară largă tehnica agricolă înaintată, puneți în valoare toate rezervele din agricultură, pentru a obține recolte bogate, stabile, în interesul vostru și al întregii țări!

Cetățeni și cetățene!

Votînd candidații Frontului Unității Socialiste, votați pentru propășirea agriculturii noastre socialiste, pentru înflorirea satelor patriei!

(DIN „MANIFESTUL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE”)

A crea și a gîndi în spiritul poporului tău

C. PILIUȚĂ

opinii

Meseria picturii înseamnă pentru cel care adevărată chemare în viață, iar nu o simplă modalitate de a se descurca, un expedient bazat pe ignoranță sau snobism. Se știe că, încă așa-zisa artă modernă, au puțina să se lipească (mai mult ca niciodată) oamenii abili și talentați, într-un număr așa de mare încît ajung să se convingă că au dreptul de a da direcții în artă. Fenomenul nu e specific numai artei contemporane. Dar niciodată ca în secolul nostru încoțura n-a fost mai fără har și fără meserie.

Parcurînd cu atenție arta Renașterii italiene nu putem spune că toți artiștii au fost geniali, dar și cei ne-talentați, sau cum se spunea cu necheanul, trebuiau să cunoască temeinic meșteșul ca să poată lua parte la competiție. Sînt convins că arta nu trebuie să încheie în ca-

lapoade cu care ne-am obișnuit și pe care le-am învățat, dar nu sînt de acord cu schimbările în detrimentul el. Picasso, atunci cînd inventă, cînd se reînnoiește are la rădăcina sînterului lui o meserie solidă, ca a sculptorilor greci, ca a desenatorilor egipteni sau a altor maestri

noaștere serioasă a meșteșugului, și pe măsură ce caracterul de puterice înfînt în numeroase cazuri pretul izbînzii a însemnat sacrificiul total al artistului.

Impostura însă, cînd intră în anumite sfere de influență sau în „afacere” artistică — a-tit de înfloritoare în Occident — se consacră fără rușine, crezînd că e firesc, intră cu capul sus și cu făptura ei „impozantă” în Pantheon. „Secolul e violent și dur”, mare a spune ea cu fîos, iar cei ce aparent înving sînt aceia care se străduiesc pe altarul artei să fie cu trîmbiți. Și în asemenea fanfare de multe ori au cîntat și unii critici, olimpieni și esteti, acoperînd, în schimb, pe maril artiștili mai mult de inulirul decît de laude.

Toți artiștii de seamă, români și străini, care au revoluționat arta, a-au bazat pe o mare dragoste față de umanitate, pe gîndire personală, pe o cu-

(Continuare în pag. a VI-a)

A început fabricația tractoarelor destinate mecanizării lucrărilor din sectorul legumicol și în viticultură

La Brașov au intrat în fabricație de serie noua tipuri de tractoare de 40 CP, destinate mecanizării lucrărilor în sectorul legumicol și în viticultură. Se conturează astfel, perspectiva soluționării unor probleme complexe de producție, ridicate în aceste sectoare importante ale agriculturii. Trebuie semnalat însă că uzina din orașul de la poalele Timpei rezervă și alte surprize în domeniul lărgirii și mo-

dernizării producției de tractoare. Astfel, specialiștii fac pregătiri pentru realizarea a trei noi tipuri de tractoare, unul pe roți, pentru pomicultură, și alte două pe șine pentru viticultură și pentru lucrările agricole pe terenurile situate în pantă. Concomitent se lucrează la noi variante ale tractorului Universal U 650 și la modernizarea actualelor tipuri de tractoare. (Agerpros)

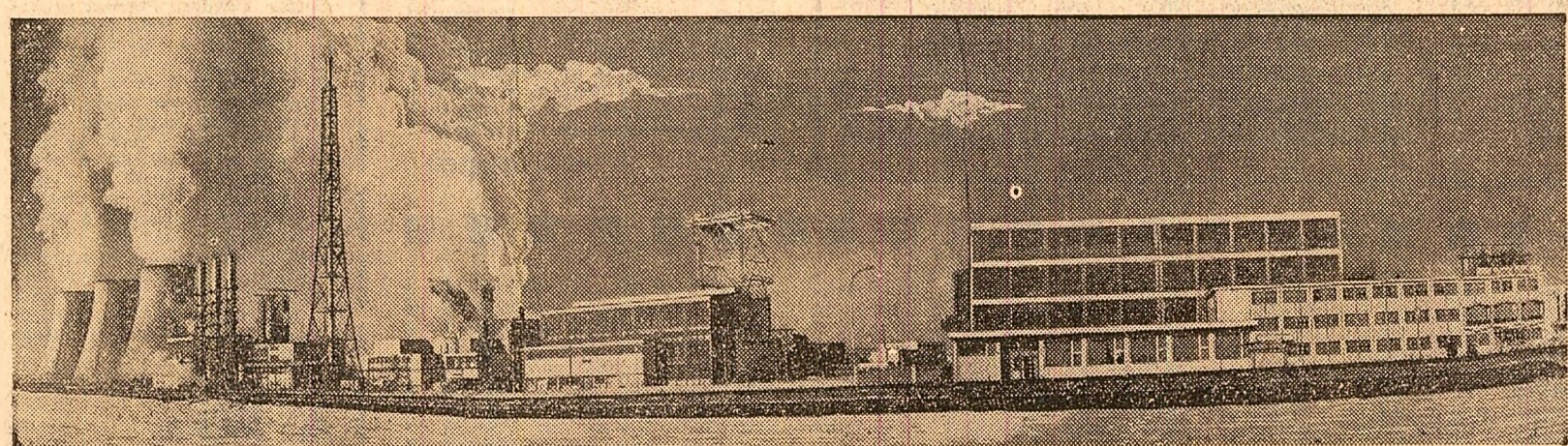
Din cronica marilor realizări ale socialismului

CHIMIA SE ÎNVĂȚĂ ÎN FAȚA HĂRȚII

(PAGINA A IV-A)

SOARE ÎN INIMA IERNII

(PAGINA A V-A)

Combinatul chimic din Tg. Mures

Foto: S. Cristiana

EXIGENȚELE ANULUI 1969 ÎN FAȚA INDUSTRIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII

Convorbire cu tov. ing. Gheorghe NISTOR,
secretar general în Ministerul Industriei Construcțiilor

Efortul de investiții, pe care îl fac în prezent statul și poporul nostru pentru dezvoltarea economică și socială a țării solicită din plin industria materialelor de construcție. Concretizarea amplului program de investiții productive și social-culturale, prevăzut de Congresul al IX-lea al P.C.R., este de neconceput în afara unei baze serioase de materiale de construcție, care să asigure o aprovizionare ritmică, la timp — în condițiile respectării riguroase a cantității, sortimentului și calității — a tuturor sîntierelor. Planul de stat pe 1969 — an hotărîtor al cincinalului — cînd urmează să intre în funcțiune 770 de capacități și obiective importante și să înceapă lucrările pe noi sîntiere care vor asigura funcționarea cu cîștină a următorilor — își extinde exigențele și asupra acestei ramuri. Cum s-a pregătit și cum va răspunde industria materialelor de construcție sarcinilor și cerințelor crescînde din acest an? Am avut, pe această temă, o convorbire cu

tov. ing. Gheorghe Nistor, secretar general în Ministerul Industriei Construcțiilor. — Nu întîmplător, — ne-a spus la început interlocutorul — în actualul cincinal industria materialelor de construcție se situează printre ramurile care se dezvoltă într-un ritm mai rapid decît cel prevăzut pe ansamblul industriei. Acest lucru are o determinare obiectivă. Pe lîngă ritmul impetuos al investițiilor, binecunoscut este și procesul, din ultima vreme, de schimbare a ponderii diferitelor structuri constructive, în sensul restrîngerii consumului de metal și extinderii acelor soluții constructive ce se bazează pe folosirea prefabricatelor, a zidăriei și betoa-

nelor, care au dus, de asemenea, la sporirea masivă a cererii de astfel de materiale. Aș mai aminti — printre factorii care au contribuit la impulsionarea creșterii producției în ramura materialelor de construcție — și extinderea însemnată a producției legumicole de seră și a suprafețelor irigate, dezvoltarea construcției de locuințe din fondurile statului și a celor proprietate personală, solicitările mari la fondul pieței. — Din perspectiva acestor necesități, substanțial amplificate în ultimul timp, sectorul de materiale de construcție este serios solicitat în acest an. Vă rugăm să precizați sarcinile mai importante

ce-i revin industriei materialelor de construcție. — De fapt, ritmul de dezvoltare al economiei noastre, nu numai în anul 1969, dar și în următorii ani, impresionant program de investiții sînt criteriile în funcție de care s-a stabilit nivelul sarcinilor și exigențelor față de industria materialelor de construcție în acest an. În 1969 este prevăzută o creștere a volumului producției materialelor de construcție cu 14,3 la sută față de anul precedent, urmînd să se atingă, în acest fel, un nivel cu aproape 7 la sută superior celui stabilit în planul cincinal pentru anul în curs. Este de menționat și faptul că populația o să primească în acest an, prin intermediul comerțului, cu aproape 15 la sută mai multe materiale de construcție față de anul 1968. — Anul 1969 se caracterizează nu numai prin ritmul susținut

(Continuare în pag. a III-a)

Umanismul conferă nobilețe medicinii

prof. dr. Tiberiu SPĂRCEZ

Evoluția medicinei în țara noastră a făcut în etape, paralel cu progresele social-economice. Privim cu mîndrie realizările frumoase din clinicile și laboratoarele și circumscripțiile, precum și cele care au contribuit la progresul științific. Aș dori să relev la începutul acestor rînduri o idee care străbate, uneori afirmată direct, altori integrată în spiritul unor măsuri preconizate, toate capitolul recentelor Directive ale C.C. al P.C.R. — și anume aceea că activitatea medicală nu depinde numai de colaborarea strînsă între clinici și laborator, între omul de știință și clinician și și de inteligența practicianului, înțelepciunea pe care Aristotel o numea phronesis, și o definea ca facultatea de a face pe oameni să vadă ce este bine pentru ei și pentru umanitate.

Avînd la bază cunoașterea științifică a stării de sănătate a populației, a aspectelor organizatorice ale asistenței medicale, făcînd dovada interesului major pe care conducerea partidului și statului îl acordă ocrotirii sănătății populației, documentul amintit a realizat o analiză deosebit de clară și lucidă a acestor probleme. La cheltuiela reprezentată de medicamente, spitale și îngrijire, se adaugă paguba materială rezultată din zilele de lucru pierdute și din forța de muncă scăzută. Dacă multiplicăm numărul de zile de incapacitate de muncă cu paguba reprezentată de cheltuieli și de neparticiparea la producție, se ajunge la cifre care trebuie să ne retină atenția. Aceasta se poate remedia numai prin profilaxie, diagnostic precoce și corect, tratament rațional și vigorous, precum și urmărirea, în etape, a bolnavilor cronici, chiar

și în fazele asimptomatice. Supravegherea bolnavilor se poate face în condiții bune la policlinicele atașate spitalelor sau la circumscripțiile. Iată de ce, ca vechi lucrător în domeniul practicii medicale, socotesc de mare însemnătate sublinierea insistență din documentul recent de a se extinde activitatea de profilaxie, de tratament rațional, fără excese inutile și chiar dăunătoare asupra sănătății oamenilor. Prelungirea nejustificată a perioadei de internare, exagerările în medicamentatie au, cum este ușor de bănuț, consecințe asupra stării de spirit, moralității bolnavului, factor deloc neglijabil în lupta împotriva oricărui maladii. În acest sens, aș vrea să insist asupra necesității de a se corecta părerea potrivit căreia aspectul practic și științific al unei probleme medicale constă aproape exclusiv în investigațiile de laborator, desigur foarte importante, uitîndu-se că solicitările numeroase de examinări, uneori inutile, repetate în mod

(Continuare în pag. a VII-a)

„Xenomania” și convulsiile concurenței în economia Greciei

CORRESPONDENȚA DIN ATENA DE LA AL. CIMPEANU

Nu s-au împrăștiat încă undele unui plăcut cîntec popular local și din aparatul de radio răzbată vocea crainicului: „Cumpărați produse grecești”. Uneori, coruri de bărbați, femei sau copii, independent de destinația produsului respectiv, sustin îndemnul exprîmîndu-și, prin intonații corespunzătoare, satisfacția ce o sînt achiziționînd mărful ce poartă o anumită marcă autohtonă. Printre-o circulară guvernamentală, primăriele au fost instruite să vegheze ca instituțiile publice să folosească numai produse grecești. Primul ministru Papadopolos, vorbind la o adunare în clădirea parlamentului, a lansat populației un apel în aceiași sens, spunînd: „eleni, e necesar să consumăm produsele grecești”. Cu cîteva zile în urmă, ministrul comerțului prezida o reuniune a comitețelor care își format, cu participarea unor oameni de afaceri, printre care președintele asociației Industriei naționale, pentru protejarea produselor naționale. Toate acestea fac parte din campania împotriva a ceea ce se numește aici, într-o manieră cam subiectivă, „xenomanie”, adică a „predilecției” cumpărătorilor pentru produse străine, de larg consum și alimentare, care inundă piața. Evident, publicul larg, depănat de așa permite luxul de a fi „xenoman”, se

(Continuare în pag. a VII-a)

Magina economică

LA BUNUL GOSPODAR, ZOOTEHNIA ESTE ÎNTOTDEAUNA RENTABILĂ

Creșterea animalelor a constituit, în toate timpurile, o sursă însemnată de câștig pentru țările noastre. Cu vitele scoți străveche din castelul de pe dealurile de lângă Iași, care au rămas și astăzi în posesia nobililor, se poate spune că vitele noastre au fost mereu în fruntea producției de carne și lapte. Într-adevăr, sărăcia care însoțea adesea traiul țărănilor își făcea mai puțin simțită prezența în gospodăriile care creșteau animalele. Actualmente, în condițiile agriculturii socialiste, zootehnia poate constitui, și în cele mai multe cooperative agricole constituie, una din marile surse de venituri bănești. O demostrează experiența a zeci de unități care, pe baza măsurilor luate pentru creșterea și ameliorarea efectivelor, au reușit să obțină produse mari de carne, lapte, lână, ouă și să realizeze, pe această cale, venituri importante. Rezultatele obținute infirmă unele păreri potrivit cărora creșterea animalelor n-ar avea o eficiență economică prea ridicată.

Numeroase cooperative agricole și-au creat o mazăcă valoroasă de animale proprietate obștească de la care realizează producții mari și rentabile. Printre acestea se numără cea din comuna Gălbănești, județul Argeș. Este adevărat că la început și aici se creșteau vaci puține, de la care abia se scoteau câțiva litri de lapte. Cooperativii au început redresarea acestui sector prin înmulțirea numărului de vaci și ameliorarea lor. Animalele cumpărate au fost considerate drept cel mai prețios bun obținut și s-au făcut toate eforturile pentru a se crește și a se îmbunătăți. În cadrul unei ferme generale au fost organizate cursuri despre nerentabilitatea acestui sector. Dar cea mai mare forță de convingere au avut-o rezultatele practice. Acum însăși cooperativii scoțesei cit vorbesc de zootehnie. După ce, în câțiva ani, limitele de 2.000—2.500 l lapte pe vacă furajată au fost depășite, în 1967 cooperativa a realizat, în medie, 3.023 litri lapte de la un efectiv de peste 400 de vaci. La acest nivel al producției, prețul de cost al laptelui a scăzut la 1,53 lei/litru. Datorită creșterii producției de lapte și procentului ridicat de grăsime, venitul net pe vacă se ridică la 1.21 lei.

În ce privește eficiența economică ridicată a creșterii animalelor sunt concludente rezultatele economice ale cooperativelor agricole din Săcele, Codlea, Ghimbav, Cămin și Sinpetru din județul Brașov. Din studiile asupra prețului de cost întocmit de Institutul de cercetări pentru economie agrară rezultă că la o producție medie de 2.439 litri lapte, s-au realizat aceste unități în anul 1967, prețul de cost pe litru a fost de 1,53 lei. Pe baza continuării în grăsimă prețului mediu de vânzare a laptelui a fost de 1,55 lei, ca urmare a creșterii prețului și a ieșit în câștig. Dar la fiecare din aceste cooperative sărăciele există mari resurse pentru mărirea producției medii de lapte.

Principala cauză a creșterii nerentabilității fermelor de vaci. Aceste posibilități reies concludent din analiza nerentabilității fermelor de vaci de la cooperativa Ghimbav. Această unitate, situată la numai câțiva kilometri de Brașov, obține în medie 2.617 litri lapte, de la un efectiv de 390 vaci, la un preț de cost de 1,59 lei/litru. Valoarea totală a producției fermelor de vaci — lapte în preț de vânzare plus vitei obținute și ranoții de grăd — se ridică la suma de 1.941.525 lei. În același an, cheltuielile totale pentru furajarea și întreținerea vacilor, inclusiv retribuirea zărilor, au însumat 1.762.525 lei. Rezultat un venit curat de 179.000 lei. Suma nu este prea mare dar trebuie avut în vedere că cele aproape două milioane de lei încasate sunt bazate întru totul pe produsele cooperative și în buzunarele cooperativilor, pe când cea mai mare parte din totalul cheltuielilor sunt rezultate din valorificarea multor produse fără o altă întreprindere mai economică (solușne, produse secundare ale culturilor agricole etc.). Mai trebuie avut în vedere că, în structura cheltuielilor, o pondere însemnată are valoarea zărilor, care în cooperative agricole, ceea ce face ca aprecierea nerentabilității creșterii vacilor prin această prismă să fie relativă.

Ce se poate spune despre direcția activității fermelor de vaci din cooperative agricole amintite este că acestea sînt rentabile, eficiente. O concluzie firească este aceea că nerentabilitatea poate crește substanțial prin aplicarea unor măsuri adecvate condițiilor locale și în primul rînd prin sporirea producției de furaje, extinderea fertilizării și a altor lucrări ameliorative pe pașunile naturale, reducerea pierderilor de substanțe nutritive din furaje, echilibrarea energetic-proteică a rațiilor, mărirea productivității muncii în ferme etc. Se poate aprecia că economicitatea și ascendența cantitativă și calitativă, prevăzute în planul de stat pe acest an pentru industria materialelor de construcții nu sînt ușor de realizat. Trădarea lor în viață este condiționată de îndeplinirea exemplară a planului de către fiecare întreprindere din ramura materialelor de construcții și de darea în funcțiune la termen sau chiar înainte de termen a noilor capacități de producție. De aceea, este imperios necesar să se înțeleagă că orice abateri de la programul de fabricație în întreprinderi sau graficele de execuție pe șantier, înlocuirea unor obiective din sector pot provoca daune nu numai unităților în cauză, ci și economiei naționale.

— Din acest an au trecut aproape două luni. Tînd seama de sarcinile sportive, cum scoții demarajului industriei materialelor de construcții în 1969?

— Am încheiat luna ianuarie și

silozului de lucernă care în fermele agricole ale trustului zonal I.A.S. Iași au permis reducerea cu 30—40% a surselor de pierderi de substanțe nutritive ar trebui promovate de către organele agricole județene și specialiștii care lucrează în cooperative.

Faptul că în unele cooperative agricole se obțin venituri nesemnificative din creșterea vacilor se datorește, în principal, producției mici de numai 1.000—1.500 l lapte în medie anuală pe vacă furajată. Rentabilitatea nu poate fi concepută fără asigurarea unui minimum de condiții de creștere, iar în cazul de rînd nici nu poate fi calculată, deoarece în locul ei există pierderi, adesea foarte mari. Vestea raselor Braună de Maramureș care în zeci de ferme din diferite zone ale țării dă 2.000—3.500 l lapte în medie, la ea acasă, în multe cooperative agricole din Maramureș, este nerentabilă. Această stare de lucruri se datorează în primul rînd stilului defectuos de muncă al organelor agricole care nu îndrumă cooperativele să aplice măsuri adecvate pentru ameliorarea și valorificarea rațională a paștelor.

Deosebit de nerentabilă este creșterea națională de vacilor sărăciele etc. Cooperativele agricole din Biled, Variș și altele din județul Timiș, Comana sau Pecineaga, județul Constanța, cresc și vind anual în medie de peste 100.000 kg carne de porc. De aceste unități obțin un venit net de circa 200 lei de fiecare porc. Rentabilitatea acestui sector se bazează pe creșterea indicilor de reproducție a scroafelor și îndeosebi pe reducerea consumului specific de furaje pe unitatea de produs. Desi au unele greutăți în asigurarea proteinei, cooperativele amintite au redus consumul specific de furaje la 4—4,5 kg pe kilogramul de carne.

Este adevărat, fermele de porci nu sînt rentabile în cooperative unde se face o mare risipă de concentrate, unde consumul specific ajunge la 7—9 kg pe unitatea de produs. La cooperativa din Dirvarbănești, prețul de cost pe kilogramul de spor în greutate a ajuns la 14,94 lei, iar la cooperativa din Păucești-Bacău — la 17 lei, din cauza lipsurilor în furajarea și întreținerea porcilor. Evident, în aceste cazuri, nu se poate vorbi de creșterea cit de cit rațională ci de risipă, de neîncercare din partea celor puși să gospodărească o parte a avutiei obștești.

Mărirea nerentabilității în fermele de porcine necesită măsuri sustinute în primul rînd pentru asigurarea furajelor și buna lor exploatare prin înființarea de secții pentru mîncare și amestecul nutrienților, utilizarea intensă a acroafelor în scopul mării numărului de porci, folosirea cit mai deplină a varletelor resurse de furaje pentru comensurarea concentratelor.

Asigurarea într-un timp mai scurt a cerințelor crescînde ale populației cu ouă și carne de pasăre se poate realiza prin dezvoltarea aviculturii în cooperative agricole. Acest sector este slab reprezentat în

economia cooperativelor agricole, iar unora numărul păsărilor este mai redus decît cel al oilor. Mulți prezidenți de cooperative agricole au îmbrățșat ideea falsă că păsările n-ar fi rentabile. Într-adevăr păsările nu aduc cîștig acolo unde s-au făcut cheltuieli neeconomice, neîndate, unde nu s-au asigurat condiții de furajare și adăpostire corespunzătoare. Cum pot fi rentabile păsările la cooperativa agricolă din Oltețu unde în 1967 s-au obținut, în medie, numai 94 ouă? Din cauza lipsei de îndrumare din partea organelor agricole multe cooperative au făcut cotețe mici, neîncalzite, unde nu se pot ține decât altele păsări cit să asigure norma pe o înfrîntătoare. Sînt și cazuri cînd de cître unele mari de bani pentru hale de păsări care stau goale. Că este nerentabilă creșterea păsărilor o poate spune orice gospodărin care ține cîteva găini pe lângă casă. Eficiența acestui sector este în mod convingător demonstrată în întreprinderile agricole de stat care, anul trecut, au obținut în medie cîte 200 ouă de la o găină. Chiar în condițiile cooperativelor agricole, la un nivel al producției mult mai redus, creșterea păsărilor asigură venituri nete, a tuncînd se asigură un minimum de condiții. La cooperativa agricolă Săcele-Brașov, prețul de cost a fost de 0,97 lei/ou; Foeni-Satu Mare — de 0,63 lei, iar la Făceni-Ialomița — 0,80 lei.

Atît în creșterea păsărilor, cit și în creșterea porcilor, este imperios necesar să se asigure condiții de muncă adecvate. În acest scop au fost înființate secții de mîncîș și amestec în multe cooperative agricole, dar o mare parte a acestora nu lucrează nici cu jumătate din capacități, din cauză că lipsesc sortimentele de furaje necesare, care nu se asigură prin planurile de producție. Este o optică îngustă generată de organele de planificare și în primul rînd de Consiliul Superior al Agriculturii care „economisește” mijloacele strict necesare producției unor nutrienți mai bogate în proteină, fără a lua în considerare că lucrează cu consumul specific pe kg de carne ajunge la 7—9 kg porumb, față de circa 3—3,5 kg cit ar fi suficient prin utilizarea nutrienților combinate. „Largheta” cu care se sîrșesc sute de milioane de porumb în cazurile atît de numeroase de neechilibrare a rațiilor ar merita mai multă reflecție din partea acelor specialiști-planificatori care subapreciază nerentabilitatea și posibilitățile de rentabilitizare a zootehniei. Pe lîngă îmbunătățirea structurilor culturilor furajere este imperios necesară aplicarea măsurilor pentru mărirea producției la ea, calea rațională de asigurare a nutrienților.

Am constatat cîteva din multiplele probleme de a căror rezolvare depinde eficiența creșterii animalelor. Se simte nevoia ca nenumăratele planuri de redresare a acestui sector să devină realitate.

C. BORDEIANU

Atunci cînd abordăm problema utilajelor ineficiente trebuie să avem în vedere cel puțin trei direcții în care prezența lor dă naștere automat la pierderi: este vorba de o investiție de fonduri care nu produce de fapt cît pentru ele se plătesc amortizări nefolosite fizic în producție și, în sfîrșit, cît mijloacele tehnice respective se uzază moral, fără a se recupera integral valoarea lor. Conștințele acestei stări de lucruri se cunosc, atît în întreprinderi, cit și de cître forurile lor de resort din ministere. Și totuși, cît ce măsură se ține seama de aceste imperiative și cum se acționează pentru aducerea în circuitul producției a utilajelor și instalațiilor ineficiente? Pe această temă de mare actualitate economică am întreprins unele investigații în întreprinderile industriale din județul Bihor.

Mai întii, o scurtă situație statistică. Dacă pe județ, la 31 mai anul trecut valoarea mașinilor, utilajelor și instalațiilor nefolosite de unitățile industriale se ridică la circa 39 milioane lei, la 1 ianuarie 1969 această valoare a depășit 40 milioane lei, cifră care se menține și în prezent. Este drept, unele din aceste mijloace tehnice au fost reactivate, ceea ce arată că inventarierea efectuată și anumite măsuri inițiate de întreprinderi și foruri tutelare au avut efecte pozitive. De pildă, față de sfîrșitul lunii mai anul trecut, în unități economice ca „Infrîntarea” sau „Întreprinderea minieră Bihor, valoarea utilajelor ineficiente s-a redus cu mai mult de jumătate. Comitetul de direcție al acestor întreprinderi s-au străduit să activeze parcul tehnic nefolosit, atît în producția proprie, atît în adaptările procesului tehnologic la caracteristicile utilajelor și includerea lor în fluxul productiv — cit și prin închirierea sau cedarea mijloacelor tehnice altor unități economice, chiar din afara ministerelor din care fac parte. Asemenea exemple sînt demne de reamintit și în cazul altor unități economice, cîtrele amintite arată că valoarea mijloacelor teh-

nice nefolosite se menține încă ridicată. Unele unități, printre care „Întreprinderea forestieră Beius, sau „Electrocentralele” continuă să imobilizeze milioane de lei în utilaje ineficiente. Cum se grupează — după gradul de uzură — utilajele nefolosite? Cele mai vechi, înscrise în cartea de inventar, au o valoare medie de 18 milioane lei, în timp ce utilajele ineficiente cu o u-

tre întreprindere amortisite de aproape 70.000 lei. Menționăm și fazele „metamorfozelor” acestor mijloace tehnice în evidența statistică: au fost trecute în conservare în trimestrul III 1968, în rezervă pentru intervenție în trimestrul IV 1968, iar pentru trimestrul I 1969 întreprinderea a cerut forul tutelar să-l probeze continuarea stării de rezervă, după care a revenit și a

caracteristic și altor întreprinderi, unde efortul nu s-a îndreptat spre activizarea utilajelor ci, în cazul cel mai fericit, spre trecerea lor tot în conservare. De pildă, ing. Cornel Birta, director al întreprinderii de materiale de construcții — unitate cu un volum de mijloace fixe inactive de 3.265.000 lei — ne spunea că o preocupare mai serioasă pentru activizarea parcului tehnic s-a

forul tutelar și aprobate de întreprindere de comerț exterior „Mașimport”. Dar ca să cazeze utilajele în stare bună, de aproape 2 milioane lei valoare, trebuie mai întii să judeci problema sub toate aspectele. Cu toate că utilajele respective sînt pe lista de disponibilități a ministerului de mai bine de 2 ani, tot din relațiile interlocoților am aflat că mai există posibilități, ca rezultate ipocrite, dar promițătoare totuși, de a plasa aceste pompe la alte întreprinderi. De ce nu se redistribuie aceste utilaje și ce mai înțelegem cu amenză rădăcină în circuitul producției industriale? Nu se știe oare că, potrivit noii legislații a amortizărilor, în cazul casării, atunci cînd valoarea rămasă a amortizat sînt la sută, diferența respectivă este inclusă în prețul de cost al producției?

Insistăm asupra consecințelor casării mijloacelor fixe intrării întreprinderii industriale ale județului Bihor nu au fost sprijinite suficient de forurile tutelar în procesul de redistribuire. Un exemplu a fost amintit mai sus, cel al pompelor cu membrană de la uzina de alumina. În anul trecut, am identificat la „Întreprinderea minieră Bihor, unde din totalul de mijloace tehnice redistribuite în anul trecut, fonduri fixe în valoare de peste 1,1 milioane lei și-au găsit clienții prin grija unității biherene — și doar unitajele inactive în valoare de 227.315 lei prin intervenția forului tutelar din Ministerul Minelor. Nu înțelegem, pe ansamblul județului, mai mult de 22 milioane lei utilaje stau inactive de peste 3 ani, ceea ce nu constituie decît o dovadă a indiferenței unor ministere față de necesitatea redistribuirii operative a acestor fonduri fixe.

— Sistemul cu listele de disponibilități, așa cum se practică el acum, este greoi, înșiși exprimăm opinia, ing. Mircea Hostu, șeful serviciului mecanic-șef la „Alumina”. Noi înaintăm disponibilitățile de utilaje la direcția generală de resort, aceasta le vizează și, la rîndul ei, le înaintează la direcția mecano-energetică a ministerului. De abia aici se începe centralizarea și comunicarea pe sistemul ministerului sau în afara lui a utilajelor ce prîsoesc. Uneori, acest proces de comunicare și vize durează luni de zile.

Alți interlocutori și-au exprimat părerea că cei vinovați alți de procurarea unor utilaje ce nu sînt necesare, cit și cei ce mențin această situație sînt suport neînjocit pagubele. În orice caz, se impune necesitatea de a se lua măsuri mai hotărîte, mai eficiente, energice și rapide pentru reactivarea fondurilor fixe fără întrebunțare, atît la nivel de întreprindere cit și la nivel de ministere.

Dan POPESCU Ion FITICU

ÎN ÎNTREPRINDERILE DIN JUDEȚUL BIHOR

„RITMUL MELCULUI” ÎN REACTIVAREA MIJLOACELOR TEHNICE NEFOLOSITE

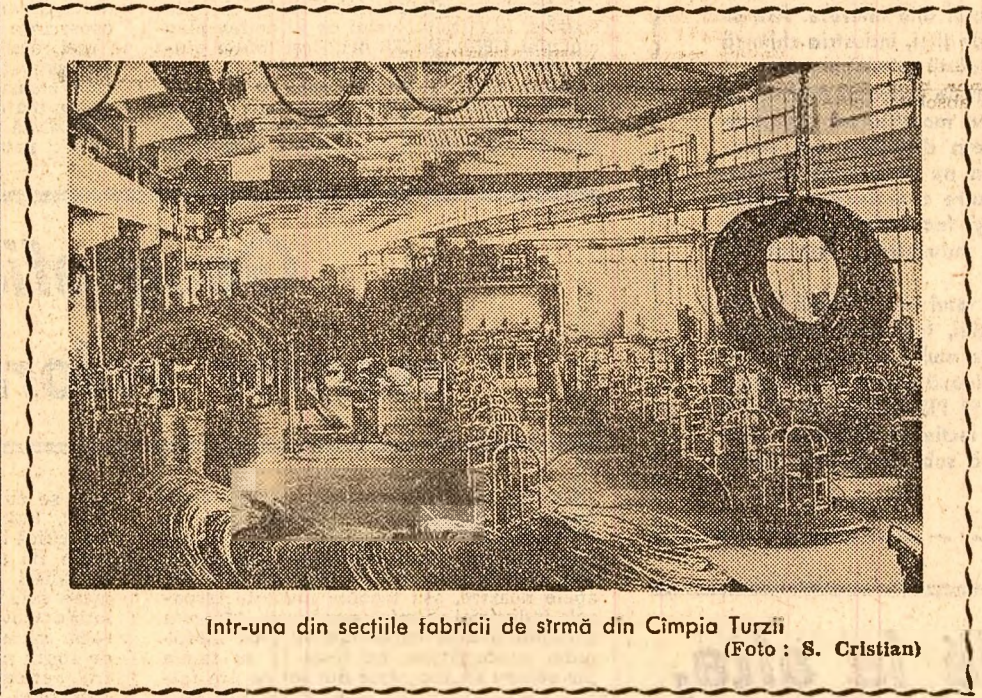
zura mai mare de 50 la sută au o valoare de circa 10 milioane lei. Intr-o altă ordine de idei, din valoarea utilajelor nefolosite de unitățile industriale se ridică la circa 39 milioane lei, la 1 ianuarie 1969 această valoare a depășit 40 milioane lei, cifră care se menține și în prezent. Este drept, unele din aceste mijloace tehnice au fost reactivate, ceea ce arată că inventarierea efectuată și anumite măsuri inițiate de întreprinderi și foruri tutelare au avut efecte pozitive. De pildă, față de sfîrșitul lunii mai anul trecut, în unități economice ca „Infrîntarea” sau „Întreprinderea minieră Bihor, valoarea utilajelor ineficiente s-a redus cu mai mult de jumătate. Comitetul de direcție al acestor întreprinderi s-au străduit să activeze parcul tehnic nefolosit, atît în producția proprie, atît în adaptările procesului tehnologic la caracteristicile utilajelor și includerea lor în fluxul productiv — cit și prin închirierea sau cedarea mijloacelor tehnice altor unități economice, chiar din afara ministerelor din care fac parte. Asemenea exemple sînt demne de reamintit și în cazul altor unități economice, cîtrele amintite arată că valoarea mijloacelor teh-

nice nefolosite se menține încă ridicată. Unele unități, printre care „Întreprinderea forestieră Beius, sau „Electrocentralele” continuă să imobilizeze milioane de lei în utilaje ineficiente. Cum se grupează — după gradul de uzură — utilajele nefolosite? Cele mai vechi, înscrise în cartea de inventar, au o valoare medie de 18 milioane lei, în timp ce utilajele ineficiente cu o u-

tre întreprindere amortisite de aproape 70.000 lei. Menționăm și fazele „metamorfozelor” acestor mijloace tehnice în evidența statistică: au fost trecute în conservare în trimestrul III 1968, în rezervă pentru intervenție în trimestrul IV 1968, iar pentru trimestrul I 1969 întreprinderea a cerut forul tutelar să-l probeze continuarea stării de rezervă, după care a revenit și a

solicitat redistribuirea lor în cadrul sectorului. Ce rezultat din acest joc de-a aprobările? În mod clar, comitetul de direcție al unității din Beius s-a implicat în a menține o situație negativă, sustrîngîndu-se cînd a fost posibil de la plata amortizării (a probarea pentru conservare) și înfrîngînd să la o hotărîre precisă referitoare la aceste utilaje. O notă slabă revine și forului tutelar al unității, Ministerul Economiei Forestiere, care fără să controleze justetea cererilor întreprinderi și aprobat, cum se spune, tot ceea ce i s-a solicitat.

Uneori, această lipsă de inițiativă și tărgăneală aplicării unor măsuri sînt

Intr-una din secțiile fabricii de sîrmă din Cimpia Turzii (Foto: S. Cristian)

(Urmare din pag. 1)

de creștere a producției, cit și prin mîntăile calitative care au fost înscrise în planurile de activitate. Ce ne puteți spune, din acest punct de vedere, în legătură cu industria materialelor de construcții?

— Amintesc în acest sens că preocupările noastre sînt orientate în principal spre creșterea gradului de diversificare a producției prin largirea gamei de sortimente și spre îmbunătățirea calității produselor. Sînt de altfel sarcini deosebit de importante care se desprind din indicațiile conducerii de partid și de stat referitoare la economisirea metalelor și cherestelei, la reducerea ponderii construcțiilor în totalul investițiilor, determinate de necesitatea creșterii nivelului calitativ al lucrărilor de construcții și de creșterea ridicării eficienței investițiilor. În acest an se va dezvoltă producția unor materiale de construcții introduse în fabricație anul trecut — cum sînt geamul profilat pentru pereți, impletitura de fibre de sticlă, tuburile de gresie — și se vor produce alte noi sortimente de materiale de izolații din vată minerală, ca plăci fonosorbante, cochile, plăci rigide și semirigide pentru confecționarea panourilor din abociment pentru pereți despărțitori, noi elemente de prefabricate cu eficiență sporită.

— Desigur sarcinile superioare, atît cantitative cit și calitative, prevăzute în planul de stat pe acest an pentru industria materialelor de construcții nu sînt ușor de realizat. Trădarea lor în viață este condiționată de îndeplinirea exemplară a planului de către fiecare întreprindere din ramura materialelor de construcții și de darea în funcțiune la termen sau chiar înainte de termen a noilor capacități de producție. De aceea, este imperios necesar să se înțeleagă că orice abateri de la programul de fabricație în întreprinderi sau graficele de execuție pe șantier, înlocuirea unor obiective din sector pot provoca daune nu numai unităților în cauză, ci și economiei naționale.

— Din acest an au trecut aproape două luni. Tînd seama de sarcinile sportive, cum scoții demarajului industriei materialelor de construcții în 1969?

— Am încheiat luna ianuarie și

prima decadă din luna februarie cu rezultate multumitoare. Spun acest lucru gîndindu-mă la specificul producției din acest sector pe care lăzăm și de lăna grea pe care a trebuit s-o înfruntăm. Planul a fost realizat integral de către marea majoritate a întreprinderilor, iar șantierul a putut fi aprovizionat fără întreruperi. S-au obținut o serie de depășiri de plan la țigle, gaurile de material hidroizolant și altele. Întreprinderile Ministerului Industrii Construcțiilor au livrat

suplimentar la fondul pieței, în luna ianuarie, materiale de construcții în valoare de 7,7 milioane lei.

— De pe unele șantiere de construcții am primit, în anul trecut, mai multe semnale în legătură cu o serie de dereglări intervenite pe filiera aprovizionării cu diverse materiale, mai ales cărămizi, ciment, sticlă. Au răpăzut deficiențele înființate anul trecut în producție și desfacea?

— În prezent, în direcția șantierelor integrale și la timp a obligațiilor față de beneficiari?

— Așa este. Sînt incontestabile neajunsurile pe care le-am amintit. În 1968 au lipsit anumite materiale de bază de pe unele șantiere, îndeosebi produse ceramice în trim. I al anului trecut și ciment în semestrul II. Cauzele au fost multiple. Este vorba de nerealizarea planului de către unele întreprinderi ale ministerului nostru și, mai ales, ale industriei locale, de neajsurarea la timp a mijloacelor de transport pentru expedierea produselor de la fa-

brica șantier, precum și de distribuția necorespunzătoare a unor materiale de către beneficiari.

— Vă rugăm să vă referiți negativ la ceea ce aspecte negative

goane s-a întrerupț fabricația. Așa, de pildă, la fabricile de ciment de la Meșdigia, Bicăz și Fieni s-a ajuns, în anumite zile, să nu se asigure valoarea decît pentru 30—40 la sută din necesar, restanțele efective la producția de ciment nelivrat fiind la ora actuală de ordinul a cîtorva zeci de mii de tone. În acest fel, spațiile de depozitare din întreprinderi au fost ocupate pînă la refuz, iar nemai- fiind condiții de immaginare a cimentului, s-a redus ritmul de lucru, s-a lucrat uneori sub randamentul

normale la principalele agregate. Această situație se înființează și în sectorul de prefabricate. Mai mult, două direcții — regionale — C.F.R.-Galati și Iași — au dispus anulara restanțelor de vagoane care s-au acumulat de la începutul anului, urmînd ca întreprinderile să se descurce cum vor putea. Este, cum lesne se poate vedea, o situație dificilă. Vor exista, poate, numeroase argumente, dar reținîndu-le an de an, nu vom reuși să punem la punct lucrurile. De aceea, credem că are deplin temei cererea noastră, formulată în numele beneficiarilor, de a se analiza neîntîrziată această situație și de a se lua cele mai hotărîte măsuri, în stare să pună capăt nereglurilor care și-au făcut loc în transportul materialelor de construcții.

Interviu pe modul defectuos în care unii beneficiari își repartizează materialele primite pe șantier, ignorînd graficele de execuție și ritmul de desfășurare a lucrărilor. Au vădit și, din păcate, mai există cazuri cînd pe unele șantiere subordonate diverselor ministere și consilii populare județene au lipsit an-

mate materiale de construcții, în timp ce pe altele s-au înregistrat stocuri supranormative la aceleași produse.

— Au apărut în acest timp și alte fenomene negative. De exemplu, după ce s-a contractat și s-a fabricat producția pentru unele șantiere, acestea au refuzat să o mai primească pe motiv că nu au spațiu de depozitare. În fond, este vorba de proastă organizare a lucrărilor pe șantier. Așa s-a înșimțat la montaj siderurgice Galați, care a cerut sistarea livrărilor de ciment de către fabrica de ciment din Brăila. Efectul? Unitatea brăileană a oprit parțial fabricația, rămîndu-se o însemnată producție în stoc. La rîndul ei, întreprinderea de construcții-transporturi București a anunțat furnizorii de ciment că sistază livrările pe șantierul de la Găești și Ciorogirla, între 18 februarie și 15 martie.

Toate aceste deficiențe care s-au manifestat în acest început de an trebuie să constituie semnale de alarmă pentru cei aflați în cauză. Tolerarea lor în continuare înseamnă risipă de timp, de capacități de producție, de forță de muncă — bunuri deosebit de prețioase pentru fiecare unitate economică, pentru economia națională.

— În concluzie, ce asigurări puteți oferi beneficiarilor în privința aprovizionării cu materiale de construcții în acest an?

— Din punctul nostru de vedere, ca producători și furnizori de materiale de construcții, vom depune toate eforturile pentru asigurarea ritmicității în fabricație și livrări de ciment respectarea calității, cantității și sortimentelor stabilite în contracte. Este necesar însă, ca și celelalte ministere și consilii populare județene care produc, utilizează sau transportă materiale de construcții să folosească toate posibilitățile existente pentru înlăturarea neajunsurilor arătate, astfel ca lucrările să intre pe făgașul cel bun cit mai curînd.

Convorbire consemnată de

Viorel SALĂGEAN

Noutăți

în producția de mașini - unelte

Celor aproximativ 12.000 mașini-unelte produse anul trecut de industria noastră constructoare de mașini li se vor adăuga anul acesta altele, multe dintre ele de mare valoare tehnologică, care, avînd în vedere importanța pe care o prezintă aceste unități pentru întreaga economie, urmăresc diversificarea lor, corespunzător cu nevoile producției.

O caracteristică importantă a producției de mașini-unelte din anul acesta este extinderea automatizării lor prin echiparea cu comenzi-program, servocilindri sau numerici și cu diferite accesorii, care să le facă apte pentru multiple utilizări. Un exemplu în acest sens îl constituie structurile de mașini de 1.250 și 1.600 mm, mașinile de alcat și frezate care se vor produce la F.M.U.A.B., freza universală aflată în producție la Uzina mecanică din Cugir, structurile dezvoltate de 48 mm realizate la Arad și altele. Se vor executa, de asemenea, mașini-unelte monooperatii, de mare productivitate, cum este cazul strungului Carusel traversă fixă, destănat prelucrării rațiilor monobloc pentru cale ferată. Planul tehnic de asimilare în acest sector prevede, de asemenea, fabricarea unor mașini-unelte semiautomate, mașini universale sau superfinisare. Unii tehnologii de transfer, mașini-agregate.

Pentru a face față sarcinilor sporite din acest an, o serie de întreprinderi de construcție de mașini-unelte, printre care Uzina de mașini-unelte și agregate București, „Strucmul”-Arad, „Infrîntarea”-Oradea, Uzina mecanică din Sibiu vor fi completate, datorită investițiilor efectuate, cu noi capacități de producție.

(Agerpres)

DIN CRONICA MARILOR REALIZĂRI

CHIMIA SE ÎNVĂȚĂ ÎN FATA HĂRȚII

Reportaj de

Mihai CARANFIL

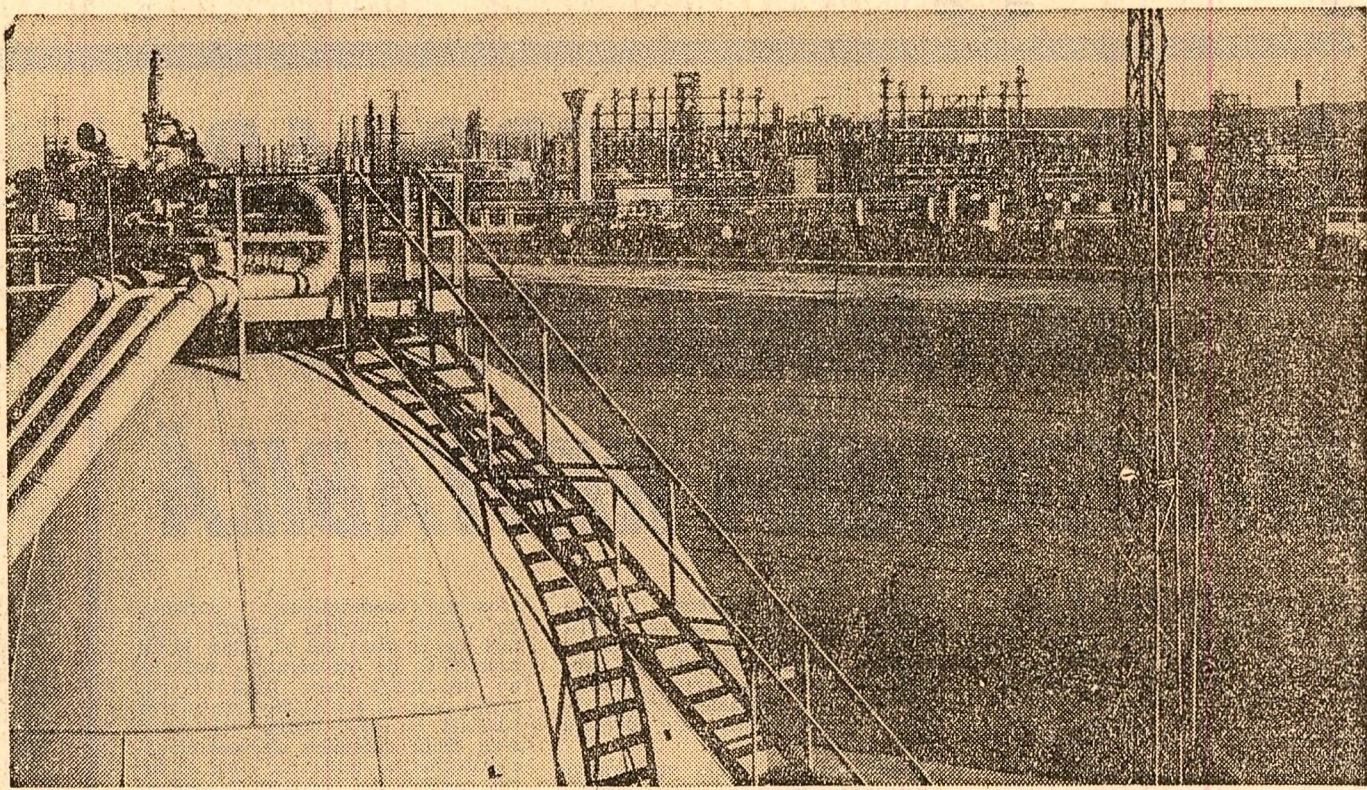

Foto: Dan Er. Grigorescu

Producția globală a industriei chimice a urmat o dinamică spectaculoasă: FAȚA DE 1950 a crescut în 1960 DE 5,8 ORI, în 1965 DE 17,6 ORI și va fi în 1970 DE 43,4 ORI mai mare.

Față de 1950, producția de mase plastice a crescut: în 1955 DE 2,5 ORI; în 1960 DE 30 DE ORI; în 1965 DE 210 ORI. Și va fi în 1970 DE 660 ori mai mare decât acum douăzeci de ani.

Acum, în epoca marilor combinate chimice, ne mai amintim că în urmă cu 20 de ani, în România, cuvântul chimie ne evoca decât un domeniu destul de abstract? Dincolo de paginile manualului, dincolo de anii de școală, chimia nu ieșea în calea cetățeanului de rând decât rarori. Imi amintesc o lecție de laborator în care profesorul nostru de chimie ne-a demonstrat descompunerea apei prin electroliză, în cele două elemente: hidrogen și oxigen. Era o biată instalație cu două eprubete și două fire electrice. Profesorul ne-a spus apoi că, în principiu, așa se procedează și în industria chimică pentru a se obține hidrogen și oxigen. Care industrie? Cum arată? Sînt tot niște eprubete? Mintea noastră se străduia în zadar să se agațe de o imagine concretă.

Mă gândesc acum la profesorul nostru care nu ne-a spus mai mult pentru că nici el nu văzuse mai mult; oricum, instalațiile chimice industriale din România se numărau pe degete, deși aveam o pleiadă de savanți străluciți, deși în adevărul pămîntului pe care-l călcam dormeau substanțele naturale care ar fi îndreptățit, încă de pe atunci, dezvoltarea unei industrii puternice. Dar asta presupunea o politică rațională de industrializare, de valorificare judicioasă a bogățiilor subsolului românesc — în ultimă instanță, o politică de apărare a intereselor naționale. Orînduirea capitalistă era însă animată de cu totul alte interese. Așa se face că într-o țară cu munți de sare și cu lacuri de țife, industria chimică era reprezentată, în general, prin câteva mici instalații primitive.

În decursul ultimilor douăzeci de ani, marcaji de procesul dinamic al industrializării socialiste, nașterea de chimie s-a materializat impresionant, s-a intrat în ample geometrii: eprubeta didactică s-a metamorfozat în giganti metalici în interiorul cărora nu experiențe demonstrative se petrec, ci mari procese de transformare a materiilor extrase din adîncurile subsolului românesc, materii ce-și fac astăzi apariția în lume purtînd titlurile nobilitare ale civilizației industriale: Azolat DE AMONIU, Acetat DE VINIL etc. etc.

De aceea, astăzi, o lecție de chimie arată cu totul altfel. Copiii învătă secretul polimerizării, pirolizei, sintezei, absorbției, formulele celor mai diverse substanțe — și nu numai la școală, ci de multe ori și în familie, pentru că chimia nu mai sînt „cîțive” ci populație orășe sau cartiere întregi, iar CHIMIA S-A INSTALAT DEFINITIV ȘI PUTERNIC ÎN VIAȚA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ A ȚĂRII. Este marea lecție de chimie pe care ne-a oferit-o industrializarea socialistă înapoiată sub conducerea pară-dului.

poate cea mai spectaculoasă din cîte a cunoscut istoria acestor străvechi cîmpuri de bătălie. Și cînd toată această fierbere și-a atins scopul, cînd, în timpul celui de al doilea cîncinal monumental industrial la care au dăltuit zeci de mii de oameni a fost dezvelit în peisajul Munților Tarcăului și ai Bistriței au apărut cîinci mari nuclee ale industriei chimice socialiste.

De cel de al doilea plan cîncinal sînt legate numele altor importante obiective — în primul rînd platforma petrochimică de la Brazi, ceva mai înainte uzina de superfosfat și acid sulfuric de la Năvodari, Uzina de produse sodice de la Crăiova, apoi fabricile chimice ale cocerierii din Hunedoara, extinderea combinatului de la Făgăraș; trebuie de asemenea amintite extinderea industriei de anvelope, Combinatul de celuloză și hîrtie de la Brăila, modernizarea industriei de medicamente și a celei de coloranți...

De la un an la celălalt, de la un plan cîncinal la altul, meru mai multe forte au intrat în zona de gravitație a chimiei. Față de 1951 (primul an al planului cîncinal) producția globală a industriei chimice sporise, la sfîrșitul celui de al doilea plan cîncinal (1960), de 5,8 ori, deși multe dintre noile obiective se aflau abia în construcție. Cînd, peste alți cîinci ani, instalațiile acestea și altele construite între timp au început să producă, cifra producției globale avea să înregistreze o creștere

(în 1965) de 17,6 ori față de 1950. La sfîrșitul actualului plan cîncinal, în 1970, industria noastră chimică va înregistra o creștere de 43,4 ori față de 1950!

O ramură care, în numai douăzeci de ani, amplifică pînă la 43 de ori producția anuală de început ne sugerează imaginea unei revărsări, a unei avalanșe care antrenează în drumul ei mereu mai mari cantități de materie, dublîndu-se, triplîndu-se, înzecîndu-se, impaluzîndu-se... În chimie, fenomenul acesta se numește multiplicare prin reacție în lanț. Noi știm cum s-a întimplat: am fost martori și participanți. Încă nu se termina construcția unui element de sculptură abstractă — cum se află în continuă extindere și în ceapa clocotului unui alt șantier. Pe valea Trotușului și a Bistriței încă se lucra la montaj, iar echipele de constructori — dislocate de aici și întîrse — erau mutate în Crăiova, pe cîmpul Isalței — un alt tronson al marilor chimii, un combinat ce avea să însemne primul pilon al unei producții chimice integrate (o unitate industrială care, prelînd materia primă brută, o trece prin prelucrări succesive pînă la diversificarea maximă, pînă la ultimele consecințe posibile). În timpul acela, la Brazi, era turnată în formele alambicate ale instalațiilor industriale moderne — pînă în adîncurile subsolului românesc — prima mare unitate de producție a ceea ce reprezintă cea mai nouă ramificație a chimiei: petrochimia.

Sinteze chimice și sinteze sociale

Și dacă s-au petrecut mutații structurale în viața economică și socială a țării noastre intrate în sfera de influență a industriei chimice, este de la sine înțeles că faptul acesta are serioase consecințe și în destulul particular al unui mare număr de oameni. Mii zeci de mii de oameni dirijați astăzi procesele tehnologice din industria chimică, alcătuesc un detașament tînăr și viguros al clasei muncitore.

Spunem că în urmă cu aproape 20 de ani — cînd pe valea Bistriței și a Trotușului se declanșaseră primele mari ofensive ale valorificării pe cale chimică a bogățiilor din adîncurile subsolului românesc — tînărurile acestea au cunoscut profunde transformări. Alți în peisajul natural, cîi și în cel social. Oamenii obișnuiți cu liniștile pastorale ale munților coborau spre saterile abia deschise, fascinat de ceea ce începuse acolo... Îi găseau în brigăzile săpătorilor de fundații pentru ca, numai după un an, să-și vedă cărașii pe scheletele metalice ale instalațiilor mîntînd aparate de sudură, imbinînd cu pricepere corpurile de oțel ale primelor mari edificii din constelația chimiei românești. Apoi au învățat formule și tehnologii și s-au așezat la pupilele tablourilor de comandă ca la bordul unor astronave... Intr-o seară, aruncînd pietricele în apa Oltuzului, am discutat îndelung cu unul dintre acești oameni, pe atunci brigadier la magistrala de gaz metan. După o vreme, am avut surpriza să-l reîntîlnesc: ajunsese operator chimist.

Să scrutăm puțin universul profesional al industriei chimice românești... Dacă în 1951 au absolvit școlile profesionale ale chimiei 31 de absolvenți, în 1956 numărul a ajuns la 1.273, în 1959 — 2.124, în 1958 — 4.100 absolvenți ai școlilor profesionale și circa 1.000 maeștri și tehnicieni. Și pentru a sintetiza această ex-

presivă dinamică: între anii 1951 și 1968 industria chimică a primit 28.137 de absolvenți ai școlilor profesionale, 3.780 absolvenți ai școlilor tehnice post-liceale de muncitori calificați, 2.602 absolvenți ai școlilor de personal tehnic, 3.100 absolvenți ai școlilor de maeștri. Evident, și un mare număr de ingineri (numai între 1960 și 1968: 3.813).

Simplă statistică? Ea cuprinde oamenii, destine, o profesie, o situație socială nouă. Iată cîteva probleme care în urmă cu douăzeci de ani nu existau: operator chimist (avem astăzi peste 33.000 de operatori chimisti), amecist — aparate de măsură și control (ducează acum în industria chimică circa 2.000 de amecisti), electrician și Reaștu de industrie chimică (peste 20.000).

100 de milioane lei de la buget, 25 de milioane fonduri pentru cursuri de scurtă durată, peste 41 de milioane lei investiții școlare — acestea au fost cheltuielile făcute de Ministerul Industriei Chimice, într-un singur an, anul 1968. Nu e o cifră oarecare; ea sugerează drumul în viața a mii, zeci de mii de oameni; ea oglîndește o frîntură din dinamica socială a orînduirii noastre. Este o dinamică materială și în cadrul de existență al unor orase și cartiere noi născute sub semnul chimiei. La Crăiova — Calea Severinului; la Tr. Măgurele — cartierul sării; la Ploiești — cîteva cartiere; la Ploiești — multe din ce s-a construit în ultimii ani; la Piatra Neamț — un adevărat oraș nou; la Rm. Vlcea — aproape 3.000 de apartamente; pe valea Trotușului — Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej; la Ucea — Orașul Victoria și așa mai departe. Orase și cartiere noi ale chimistilor — vetrele unei noi ramificații în structura socială a frontului muncii, vetrele unor noi tradiții muncitorești.

Geografia marilor valorificări

Chimia se învătă astăzi în fata hărtii, pentru că ea s-a integrat atât de mult în relieful țării, în elementele naturii românești, în adevărul pămîntului românesc. Așa cum trebuie să știm de unde izvorăsc apele noastre, așa trebuie învățate izvoarele industriei chimice românești. Așa cum învățăm muntii cu denumirile, cu înălțimile, cu bogățiile, cu flora și cu fauna lor pentru că fac parte din tot ce are în sine, inegalabil acest pămînt, tot așa trebuie să învățăm reliefulurile noi ale chimiei pentru că ele au răsărit în peisajul nostru, modificîndu-l, împodobindu-l cu forme necunoscute naturii și ridicîndu-i — nesperat odinioară — bogățiile. Cînd învățăm orășele patriei, cu istoria, cu personalitatea lor, trebuie să distingem orășele chimiei românești pentru că multe dintre vechile și noi vatre ale țării au devenit centre nodale ale industriei chimice și tocmai prin asta și-au cucerit un loc distinct în noua noastră geografie.

Chimia se învătă astăzi deopotrivă în fața tabelului elementelor, a eprubetelor ca și în fața hărtii, pentru că harta României contemporane este un excelent manual de chimie aplicată.

Multă vreme, la început, se știa că prelucrarea gazului metan este cea mai avantajoasă bază de dezvoltare a industriei chimice. Și, într-adevăr, pînă la un moment dat, pînă cînd progresele științei l-au deschis chimiei noi drumuri, așa stăteau lucrurile. Apoi s-a dovedit că mari avantaje, mai generos este petrolul. Petrochimia — ale cărei acte de naștere au fost semnate în lume puțin înainte de cel de-al doilea război mondial — a revenit în ultimul timp pe primul plan al valorilor. Unei industriei chimice linere, în plină dezvoltare, cum este industria chimică a României, nu putea să-și scape această nouăte esențială. Așa s-au născut combinatele de pe valea Trotușului, apoi uriasa platformă de la Brazi. Și tot așa, la distanță doar de cîteva ani, în timp ce la Brazi încă se mai adăugau noi instalații, noi trepte în valorificarea superioară a petrolului, la Pitești a început construcția celei mai mari platforme petrochimice din țară. Răstimpului de cîteva ani pare desparte cei doi colosi al petrochimiei și li corespunde — la ritmul accelerat al evoluției științei și tehnicii actuale — și un plus de modernitate și subtilitate tehnologică. Platforma petrochimică de la Pitești este o intrupare industrială „după ultimul jurnal”.

Să ne gândim apoi la destinația industrială al altelor localități: Rîmniciu-Vlcea,

Aici se construiește, în al doilea plan cîncinal, Uzina de produse sodice. Dar ea valorifică doar parțial materia primă existentă în adîncurile subsolului românesc — adusă de la Oțelea Mari trîntînd mare saleduct — se transformă în instalațiile Govorei în trei produse de bază: sodă calcinată, sodă caustică și carbonat de sodiu precipitat (un amendament pentru agricultură). Dar spectrul de valorificare a sării putea fi mult mai larg. Un al patrulea produs al uzinei, bioxidul de carbon, era pînă nu de mult expandat în atmosferă, cînd de fapt, intrînd în reacție cu alte substanțe, el poate constitui o prețioasă materie primă. Se adaugă la asta și faptul că în apropiere, la Pitești, unele din produsele platformei petrochimice pot fi ele să ajungă pe o cale avantajoasă la Rîmniciu-Vlcea și să intre în reacție cu materiile prime de aici. Sare de la Oțelea Mari, bioxid de carbon de la Uzina de sodă, etilenă și propilenă de la Pitești (sosită aici printr-o conductă), benzina din industria cooschimică — iată substanțele care se amestecă în rețortele unuia dintre cele mai noi combinate chimice (și, în unele privințe, printre cele mai moderne din Europa) și care a răsărit în cîmpia de la marginea orașului Rm. Vlcea. Rezultă mari cantități de oxo-alcooli. F.V.C., lîndan, produse clorosodice, produse clorurați, solvenți organici, materii inoxidabile — este, cred, cum le dezmiardă specialiștii. Este, cred, un elocvent exemplu de reacție în lanț pe scara unei întregi industrii, o reacție în care o apariție determină mereu alte și alte apariții, pînă la acoperirea întregului evantai de posibilități în valorificarea bogățiilor naționale.

Și în felul acesta, sînd în fața hărtii, memorăm localități, zone geografice, puse unui vast și profund proces de transformare prin construcția noilor sedii ale chimiei: Ucea, Săvinești, Roznov, Borzești, Suceava, Brăila, Crăiova, Brazi, Pitești, Tr. Mureș, Năvodari, Tr. Măgurele, Rm. Vlcea, Făgăraș, Căldău, Coșca Mică, Slatina, Oradea, Valea Cîlugărească, Dej, Buzău, Medias, Rîsnov, Tîrnăveni... nume vechi dar cu o sonoritate nouă, cu o altă încărcătură evocatoare. Slatina... Nu tirgul de cereale de altă dată, ci orașul aminiului. Tr. Măgurele... Nu portul dunărean, ignorat de marile vapoare, ci orașul acidului sulfuric și al superfosfatului. Piatra Neamț... Nu orașelul latent moldovenesc, ci metropola reinoului... Și așa mai departe!

Chimia nu mai poate fi separată de „aritmetica zilnică” a vieții noastre. O capătitate de lîtel valorînd 100 de lei își poate cîntări în 100 de lei dacă trece printr-o rafinare simplă. Dacă se transformă însă în alcool etilic, în acetoni și benzen, valoarea aceluiași țife crește la 2.000 de lei. Prefăcut apoi, în alte unități industriale, în cauciuc sintetic — 4.000 de lei. Transformat în fire și fibre sintetice — 10.000 de lei. De o sută de ori valoarea inițială! Raportul efectului concret al unui asemenea calcul la scara producției de sute de mii de tone anual a fiecăreia dintre marile unități ale industriei chimice românești. Raportările chimiei la ansamblul vieții economice și sociale a țării sînt însă cu mult mai complexe. Ele nu pot, în nici un caz, să fie limitate numai la ceea ce oferă vitrinele unui magazin — desi nu-i puțin lucru că aici putem vedea cum se extinde dominația materialelor sintetice, cu proprietăți superioare, asupra celor mai neasteptate sectoare ale industriei bunurilor de larg consum: de la îmbrăcămintă pînă la instrumente muzicale, de la pielele la electronice (transistorul este un produs chimic), de la mobila la parfumuri, de la covoraie la automobile...

Dar aceasta, desi pare cea mai „la vedere”, nu este și cea mai importantă dintre prezentele chimiei moderne în viața țării. Chimia s-a infiltrat în întregul organism economic, în cele mai diverse ramuri industriale. Descoperiri din ultimul timp în cinetica reacțiilor chimice în structura atomului și moleculelor, victorii neasteptate obținute de știința sintezei moleculelor gigantice, în cataliza stereospecifică au declanșat penetrația chimiei în zone care pînă acum îi erau inaccesibile. Așa încît nu numai înlocuirea metalelor și a materialelor prețioase dar și chimizarea proceselor de producție devine acum un imperativ și economicității al progresului tehnic.

Molecula se instalează comod și ferm la unul dintre posturile principale de

comandă ale civilizației industriale. Ritmul mediu de creștere a producției chimice globale a fost la noi, între anii 1960—1965, de 24,5 la sută.

Mersul accelerat al industriei chimice românești este materializarea politicii judicioase a partidului nostru de punere în valoare a energiei și bogățiilor țării pentru furtirea unei economii complexe, puternice, pentru atingerea unui înalt nivel de civilizație. În cîinci 20 de ani au fost construite și puse în circuitul productiv 240 de obiective și capacități noi ale industriei chimice, dintre care 118 numai în primii trei ani din actualul plan cîncinal. Alte 60 de obiective și capacități vor intra în producție anul acesta și încep tot în acest an lucrările de șantier pentru încă 60.

Un combinat de îngrășăminte azotoase se va construi la Slobozia, un nou combinat de îngrășăminte se va înălța în completarea actualei platforme chimice de la Făgăraș, un alt combinat chimic va fi pus în funcțiune la Tr. Severin. La Crăiova, în cadrul celei de-a treia etape de dezvoltare a platformei chimice, vor fi dublate capacitățile afiate în producție sau în curs de construcție; se dublează capacitățile de producție la uzinele de anvelope „Danubiana” și „Victoria”; se prevăd extinderi la alte mari unități ale industriei chimice (Pitești, Brazi, Rm. Vlcea, Săvinești și altele).

Marele proces de multiplicare prin reacție în lanț a chimiei noastre, — parte integrantă a vastei opere de industrializare socialistă furtită sub conducerea Partidului Comunist Român — își dă roade maturității. 6.000 de produse chimice figurează în nomenclatorul activ al industriei chimice românești. Riuri de substanțe prețioase, avîndu-și izvorul în spațiul carpatic, fertilizează pămîntul, viața economică și socială a României, călătorește pe meridianele globului ducînd cu ele reflexe spectrul solar al creației românești.

De la o moleculă la alta, de la un cîncinal la altul...

Reprezentată schematic, dezvoltarea industriei chimice apare ca un joc de ramificații nesfîrșite în care o energie se desparte în mai multe direcții, o mișcare o determină pe alta. Să zicem că ne-am propus să fabricăm cauciuc sintetic. Pentru asta avem nevoie de butan. Vom construi o rafinărie de țife. O dată cu butanul obținem și benzină. Apoi construim combinatul de cauciuc sintetic și — pe lîngă cauciuc — vom obține, pe parcursul aceluiași proces tehnologic, fenol și acetoni. Ce facem cu ele? Cum le putem folosi mai bine? Vom fabrica fire și fibre sintetice. Așa că construim un nou combinat. Dar avem și cauciucul sintetic brut. Trebuie să-l dăm o întrebuințare concretă. Obiectul din cauciuc sintetic cu cea mai largă răspîndire, acum, în secolul automobilului, este anvelopa. Construim deci și o uzină de anvelope. Dar pentru asta mai avem nevoie de încă doi produse chimici importanți: negru de fum și super-coord. Vom dezvolta, prin urmare, separat, o industrie a negrului de fum și o alta a fibrelor artificiale speciale (cordul) din celuloză. O dată cu fabricarea cordului vom mai obține și alte fire și fibre artificiale, apoi hîrtie. Pentru fabricarea cordului este însă necesară soda caustică. Soda caustică se obține din sare într-o uzină specială. Uzina aceasta va produce automat și clor. Clorul este și el o materie primă excelentă — pentru oxo-alcooli, insecto-fungicide, diferiți produși clorurați, materiale plastice (poliorură de vinil). Vom construi deci un combinat chimic care să valorifice clorul și care în afara produselor de bază va livra și o gamă de sub-produși prețioși, necesitînd și el o altă prelucrare, fiindcă nici o posibilitate nu trebuie scăpată atunci cînd este vorba de o valorificare integrată a materiilor prime. Și astfel se năste o vastă rețea chimică în rețortele căreia atomii și moleculele se se-

pară și se unesc în noi arhitecturi, dînd naștere unor materii necunoscute în natură, indispensabile cerințelor vieții moderne. Industria chimică este astfel un gigant accelerat de gigantice particule în care un proces, adică început, se continuă vertiginos și obligatoriu. Un accelerator de civilizație.

În România procesul acesta a început o dată cu primul plan cîncinal. Ca toate celelalte ramuri ale economiei naționale, chimia s-a angajat cu fermitate pe tractoria unei vertiginose înaintări.

De primul plan cîncinal sînt legate numele citorva dintre unitățile de bază ale industriei chimice românești. Atunci a fost construit combinatul chimic de la Ucea (Orașul Victoria). Apoi fabrica de tanași „Argeșul”, din Pitești, fabrica de antibiotice de la Iași, fabrica de negru de fum de la Coșca Mică, fabrica de acid formic și oxalic, captorul de carbid nr. 3 de la Tîrnăveni... Mai tîrziu a început construcția marilor combinate de pe Valea Trotușului și de pe Valea Bistriței.

Dezvoltarea cercetării științifice în industria chimică. Dacă în 1950 lucrau doar 15 CERCETĂTORI, există acum CINCI INSTITUȚII DE CERCETĂRI și laboratoarele centrale ale Ministerului Industriei Chimice, cuprinzînd PESTE 3.000 DE CERCETĂTORI. De menționat și laboratoarele uzinale de cercetare, existente acum în cadrul fiecăreia dintre marile unități ale industriei chimice.

Investițiile pentru dezvoltarea industriei chimice au înregistrat creșteri impresionante de la o etapă la alta. Între 1951—1955: 2,558 MILIARDE LEI. Între 1956—1960: 6,836 MILIARDE LEI. Între 1961—1965: 17,538 MILIARDE LEI, în actualul plan cîncinal: 31 DE MILIARDE (din care 40 la sută pentru noile capacități ale petrochimiei).

LARGĂ ȘI SUSȚINUTĂ ACTIVITATE POLITICĂ PE ÎNTREG CUPRINSUL ȚĂRII!

Întâlniri între candidați și alegători

(Urmare din pag. 1)

Înfiptura unor noi lucrări editat-gospodărești, îmbunătățirea aprovizionării și deservirii populației. Asemenea întâlniri au mai avut loc cu alegătorii din Carova și Timova.

În comuna Icliușul de Jos, județul Cluj, a avut loc întâlnirea alegătorilor cu tovarășul Augustin Alexu, membru al C.C. al P.C.R., procuror general al Republicii Socialiste România, candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

În comuna Tudor Vladimirescu, din județul Galați, alegătorii s-au întâlnit cu tovarășul Ștefan Bătan, membru al C.C. al P.C.R., ministrul învățământului, candidat în circumscripția electorală nr. 10 Lăstieș pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Academicianul Ștefan Păterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, președinte al Comitetului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România, candidat în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, s-a întâlnit într-o însușă în orașul Gherla, județul Cluj.

Numerosi alegători din Capitală s-au întâlnit la Liceul nr. 27, cu acad. Geo Bogza, candidat în circumscripția nr. 19 - Feleaceni pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

La Beluș și alte localități din județul Bihor au avut loc întâlniri ale alegătorilor cu tovarășul Pompiliu Maovei, președintele Comitetului de Stat pentru cultură și artă, candidat al Frontului Unității Socialiste în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Umanismul conferă noblețe medicinii

(Urmare din pag. 1)

abuziv, nu au darul nici să liniștească bucuria și nici să ducă la o reală îmbunătățire a tratamentului, pe lângă faptul că reprezintă o risipă de reactivi și timp.

Fondurile alocate de stat pentru dezvoltarea și consolidarea bazei materiale a o-crotirii sănătății oferă posibilități de studiu pentru profixie, diagnostic și terapie la nivelul actual al cunoștințelor medicale.

tual legătură, chemându-l pe alegătorii să-și sporească eforturile pentru a împlini cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei cu noi succese în toate domeniile de activitate.

Un rodnic dialog asupra perspectivei de dezvoltare ale județului Timiș a oferit întâlnirea alegătorilor din Lugoj cu tovarășul Mihai Telescu, prim-secretar al comitetului județean al P.C.R., președintele comitetului executiv al consiliului popular județean, candidat în alegeri pentru Marea Adunare Națională.

La întâlnirile alegătorilor din comunele Stănești, Lădești, Făurești, Lăloșu și Copăcești cu tovarășul Petre au fost propuse 400 de probleme legate de dezvoltarea vieții economice, sociale și culturale. Candidatul a subliniat perspectivele de viitor ce se deschid țării prin împlinirea programului înscris în Manifestul Frontului Unității Socialiste.

În perioada actuală campanii electorale, în județul Vâlcea au avut loc peste 3.200 de întâlniri, reunind 155.000 de alegători. Cei 10.000 de cetățeni care au luat cuvântul la întâlnirile cu candidații Frontului Unității Socialiste au formulat aproape 4.000 de propuneri menite să contribuie la soluționarea unor cerințe de larg interes cetățesc.

Tovarășul Mih Dobrescu, prim-secretar al comitetului județean Iași al P.C.R., președintele comitetului executiv al consiliului popular județean, candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, s-a întâlnit cu alegătorii din comuna Podul Iloaie. Cei care au luat cuvântul au relevat progresele comunei și au făcut totodată un set de propuneri pentru rezolvarea unor cerințe de interes general.

O vie manifestare a puternicului atașament al oamenilor muncii față de politica partidului au prilejuit și întâlnirile tovarășului Iosif Ugiar, prim-secretar al comitetului județean P.C.R. Satu Mare, președintele consiliului popular județean, candidat în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

În orașele și comunele județului Satu Mare au avut loc pînă acum peste 100 de întâlniri și aundări între cetățeni și candidați, la care au participat mai mult de 152.000 de alegători.

Tov. Constantin Sandu, prim-secretar al Comitetului Județean Ol-

al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, s-a întâlnit cu alegătorii din circumscripția electorală nr. 1 Slatina. Numeroși cetățeni au vorbit cu mîndrie despre dezvoltarea județului lor și au făcut o serie de sugestii în diferite domenii ale vieții economice și social-culturale.

Tovarășul Victor Bolojan, prim-secretar al comitetului județean de partid Bihor, președintele consiliului popular județean, candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională, s-a întâlnit cu alegătorii din comunele Nojorid, Girișul de Cris, Toboșu, Tămășeu. Numeroși vorbitori au relevat avântul în muncă cu care sînt împlinite alegerile de la 2 martie.

Tovarășul Emil Bobu, prim-secretar al Comitetului județean de partid Suceava, președintele consiliului popular județean, s-a întâlnit cu alegătorii din comunele Boroia, Slatina, Rîșca, Drăgoești, Cornul Luncii și alte localități, care fac parte din circumscripția electorală nr. 11, unde a fost propus candidatul pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

La întâlnirile pe care le-a avut cu alegătorii, tovarășul Hie Făcut, prim-secretar al Comitetului județean P.C.R. Caraș-Severin, candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, s-a întâlnit cu alegătorii din comuna Podul Iloaie. Cei care au luat cuvântul au relevat progresele comunei și au făcut totodată un set de propuneri pentru rezolvarea unor cerințe de interes general.

În orașele și comunele județului Satu Mare au avut loc pînă acum peste 100 de întâlniri și aundări între cetățeni și candidați, la care au participat mai mult de 152.000 de alegători.

Tov. Constantin Sandu, prim-secretar al Comitetului Județean Ol-

vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut umedă cu cerul mai mult acoperit. Au căzut precipitații sub formă de ploaie în Banat, Crișana, sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în Oltenia, Muntenia, Dobrogea și sudul Moldovei și sub formă de ninsoare în centrul și nordul Moldovei.

Schimbul instrumentelor de ratificare a acordului comercial între România și Canada

La 25 februarie 1969 a avut loc la București, la Ministerul Afacerilor Externe, schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului comercial între Republica Socialistă România și Canada, semnat la Ottawa, la 22 martie 1968.

Schimbul a fost efectuat din partea română de către Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, și din partea canadiană de

către Bruce Williams, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Canada la București. Au participat Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și membri ai ambasadei. (Agerpres)

Vizitele ministrului minelor, metalurgiei și potasiului din R. D. Germană

Marti după-amiază, tovarășul Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit pe Kurt Singhuber, ministrul minelor, metalurgiei și potasiului din R. D. Germană, care se află în țara noastră la invitația ministrului industriei metalurgice. La întrevădere, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, au luat parte Ion Marinescu, ministrul industriei metalurgice, precum și Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București.

În timpul sederii în țara noastră, ministrul german a vizitat combinatele siderurgice de la Galați și Hunedoara, întreprinderile metalurgice „Industria simii” din Cimpia Turzii, „Republica” din Capitală și Fabrica de produse refractare din Alba Iulia. Kurt Singhuber a avut, de asemenea, convorbiri cu ministrul industriei metalurgice Ion Marinescu asupra unor probleme legate de dezvoltarea colaborării tehnico-stiințifice în domeniul metalurgiei dintre cele două țări.

Cel doi miniștri ai afacerilor externe au exprimat dorința ca relațiile de prietenie și colaborare dezvoltate și să se întărească continuu. (Agerpres)

Telegrame

Cu ocazia numirii lui Gordon Freeth în funcția de ministru al afacerilor externe al Australiei, între acesta și ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a avut loc un schimb de telegrame.

Cel doi miniștri ai afacerilor externe au exprimat dorința ca relațiile de prietenie și colaborare dezvoltate și să se întărească continuu. (Agerpres)

Cronica zilei

Marti la amiază au plecat la Moscova Nicolae Murguleț, președintele Consiliului National al Cercetării Științifice, și Ștefan Birlea, prim-vicepreședinte al C.N.C.S., pentru a participa la cea de-a II-a Conferință a conducătorilor comitetelor și ministrilor pentru știință și tehnică din țările membre C.A.E.R. ce va avea loc în capitala Uniunii Sovietice între 28 și 28 februarie.

Atașatul militar aer și naval al R. D. Germane la București, locotenent colonel Boris Behring, a organizat marți seara la sediul ambasadei o gală de filme cu prilejul celei de a 13-a aniversări a Armatei populare naționale a R. D. Germane. Au participat generali și ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, precum și atașatul militar.

Cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea Nadejdei Konstantinovna Krupskaja, tovarășă de viață a lui Lenin, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală a avut loc marți după-amiază o manifestare la care a luat parte un numeros public. Au fost de față reprezentanți ai unor instituții sovietice din București. Despre personalitatea Nadejdei Krupskaja a vorbit prof. univ. dr. docent Ion Berca. Cu același prilej, în halul Casei prieteniei româno-sovietice, a fost deschisă o expoziție de fotografii.

Întreprinderea poloneză de comerț exterior pentru obiective industriale complete „Cekop” și Uniunea industrială constructoare de mașini

cerul acoperit. Au căzut precipitații intermitente mai ales sub formă de ploaie. Vântul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura maximă a fost de 2 grade. Timpul probabil pentru zilele de 26 februarie și 1 martie. În țară: Vreme în general umedă și în răcire ușoară. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații mai ales sub formă de ninsoare. Vînt potrivit cu unele intensificări din sectorul nord-estic. Temperatura în scădere ușoară.

grele „Zemak” au organizat începând de marți un simpozion tehnic în sala Lectoratului Universității Populare din Capitală - str. Bisericii Amzei nr. 5-7. Timp de trei zile, vor fi dezbătute probleme actuale din domeniul energetic.

Muzeul de artă din Capitală, împreună cu Cercul de studii Brăncuși și Casa de cultură a sectorului 1, a organizat marți seara, în sala Brăncuși a Galeriei Naționale, o seară artistică. Manifestarea a cuprins conferința „Ansamblul monumental al lui Brăncuși de la Tr. Jiu”, precum și un concert de liederuri și alte piese muzicale de George Enescu, Mihail Jora, Tudor Cluzea, Alexandru Hrisanovici, Doru Popovici, Adrian Răduț și Miriam Marbe, sustinute de formația vocal-instrumentală „Lyra”.

A apărut „PENTRU APĂRAREA PĂCII” nr. 2 - februarie 1969, revistă editată de Comitetul National pentru Apărarea Păcii. Din sumar: Un vot pentru înflorirea patriei pentru pașe de Sanda Rașchet; Obiectiva supremă a tuturor statelor, de dr. docent Alexandru Bolinteanu; Sevente ale avântului industrial al cincinalului, de Dan Popescu; 17 oameni dezbăt, 17 oameni hotărâți, de N. Vălmareu; Perspectivele transplantelor cardiace, de dr. Traian Neulca; Se deschid porțile cerului, de I. M. Ștefan; Prin vechiul Istanbul, de Eugenia Popescu; Jurnalul; Advertismnt, o artă de Alice Măndu.

Începând cu acest număr, revista publică articole și note cuprinzînd îndrumări și indicații bibliografice care vor uşura găsirea răspunsurilor exacte la cererile de bază de bibliografie cu tema: „Mesaj peste veacuri ai generațiilor de ieri și de astăzi”, organizat de Comitetul National pentru Apărarea Păcii. (Agerpres)

orientate, înainte de toate, după prețul, iar prețurile produsele industriale grele exportate în țările Pieței comune sînt libere de orice taxe vamale. „Este adevărat - spun alții - că din punct de vedere juridic nu avem avantaj, practic însă putem beneficia prea puțin de înlesniri respective, intrucît cantitatea produselor noastre de export este mică. Cel din Piața comună ne dau mină liberă în a-i concura chiar la ei acasă, dar industria noastră, inclusiv țara noastră, nu s-a dezvoltat - aceea a texturilor - cu greu ar putea deveni competitivă cu produsele marilor companii din R.F.G., Italia, sau Olanda. Ei, în schimb, se folosesc din plin de drepturile ce le revin pe piața greacă prin aplicarea acordului de asociere”.

Între timp, în discursuri, în presă se vorbește de eforturi pentru crearea unui „climat favorabil dezvoltării economice”. Se citează și citiva obiectivi aflați unele în curs de construcție, cele mai multe în fază de dezerdat. În materialele distribuite ziariștilor sînt menționate continuarea lucrărilor la hidrocentrala de pe fluviul Akealos, în partea de nord a țării - santier deschis cu mai mulți ani în urmă - unul din barajele acestee centrale în trei trepirligos, în care n-a investit nici o dramă. Totodată, în Buletinul oficial a fost publicat un decret ce legitimează acordul încheiat între compania aeriană „Olympiak” aparținînd lui Onassis, și statul grec. Prin acesta, „Olympiak” dobindește, practic, monopoliul transporturilor aeriene, interne și externe, ale Greciei pînă în anul 2006 și se fixează stadiul statului față de companie, inclusiv aceea de a revizui acordurile încheiate cu alte țări în domeniul transporturilor aeriene, prin prisma asigurării intereselor „Olympiak”. Nu există încă vreo acord prevăzînd obligații pentru Onassis de a face investiții. Unii cred că eventuala realizare a planurilor sale, „ar schimba înfățișarea economiei Greciei”. Alții, referindu-se și la acordurile amintite mai sus, sînt de părere că armatorul ar ținti de fapt, ca într-un complex de împrejurări favorabile, să acapareze „patrimoniul național al țării”.

Paralel, au fost create condiții optime capitalului străin operînd în Grecia. Specialiștii ai firmei „Texaco” cutreieră golful Thermikon, în vase și elicoptere speciale amenajate, în căutarea de petrol submarin. O altă companie americană, „Packard Bell”, conștient de faptul că în Grecia, lângă Atena, o fabrică de televizoare. Firma americană „Page Europa”, cu sediul în Italia, a cistigat competiția cu o firmă franceză, obținînd contractul pentru instalarea unui centru de televiziune la Atena. Ministrul coordonării, Makrezos, a declarat că în 1968 investițiile străine în Grecia - provenind indeosebi din Statele Unite - au fost de ordinul a 270 milioane de dolari.

„Xenomania” și convulsile concurenței

centrala electrice pe bază de lignit, una din marile resurse ale subsolului țării. Detinatorii de capital sînt invitați să investească. Pentru a-i contera, o lege specială a fost elaborată, scutind de impozite veniturile plasate în obiective economice. În listele publicate periodic, în dreptul numelor persoanelor ce s-au decis să beneficieze de aceste avantaje, predomină numele grecilor. În unele cazuri, afectate unor amenațiuni turistice, de drumuri, largiri unor întreprinderi cu pondere scăzută în economia țării, în general, aceste domenii care, în afară de faptul că promit venituri într-un timp scurt, sînt mai mult sau mai puțin ferite de efectele unor crize economice.

Paralel, au fost create condiții optime capitalului străin operînd în Grecia. Specialiștii ai firmei „Texaco” cutreieră golful Thermikon, în vase și elicoptere speciale amenajate, în căutarea de petrol submarin. O altă companie americană, „Packard Bell”, conștient de faptul că în Grecia, lângă Atena, o fabrică de televizoare. Firma americană „Page Europa”, cu sediul în Italia, a cistigat competiția cu o firmă franceză, obținînd contractul pentru instalarea unui centru de televiziune la Atena. Ministrul coordonării, Makrezos, a declarat că în 1968 investițiile străine în Grecia - provenind indeosebi din Statele Unite - au fost de ordinul a 270 milioane de dolari.

„Tomcat” eșd încheiam aceste rînduri post de radio își îndemna din nou ascultătorii să cumperă produse grecești.

S P O R T

FOTBAL ÎN GIULEȘTI Rapid - Dukla Banska Bystrica

Astăzi în Giulești, o avanpremieră la noul sezon internațional de fotbal. Echipa Rapid întîlniește, într-un meci cristalizare echipei pentru retur ar putea deveni fapt împlinit, o dată cu meciul de astăzi; antrenorii rapidiștilor au în vedere, printre alții, pe următorii: Răducanu (Râmnicu-Măgurele), Motoc, Lunescu (Dan), Greavu - Dinu, Dumitru - Năsturescu, Măzărachi, Adam, Codreanu. După cum se vede, cele echipe reintărit (Răducanu, Dan) și unele achiziții noi (Măzărachi, Adam).

referim la turneul din Liban - este ci se poate de vizibilă. De altfel cristalizarea echipei pentru retur ar putea deveni fapt împlinit, o dată cu meciul de astăzi; antrenorii rapidiștilor au în vedere, printre alții, pe următorii: Răducanu (Râmnicu-Măgurele), Motoc, Lunescu (Dan), Greavu - Dinu, Dumitru - Năsturescu, Măzărachi, Adam, Codreanu. După cum se vede, cele echipe reintărit (Răducanu, Dan) și unele achiziții noi (Măzărachi, Adam).

În citeva rînduri

o Sala sporturilor de la Floreasca va găzdui mine, de la ora 19, meciul internațional de baschet dintre echipele gimnastice Politehnica București și Sparta Praga din cadrul „Cupei campionilor europeni”. În primul meci, desfășurat la Praga, baschetbalistele cehoslovace au reușit victoria cu scorul de 72-58 (38-30).

o Echipa poloneză de fotbal Gornik Zabrze a jucat la San Jose (Costa Rica) cu campiona țării, formația „Saprissa”. Polonezii au terminat învingători cu scorul de 3-1 (1-1). Toate cele trei goluri ale oaspeților au fost înscrise de Lubanski.

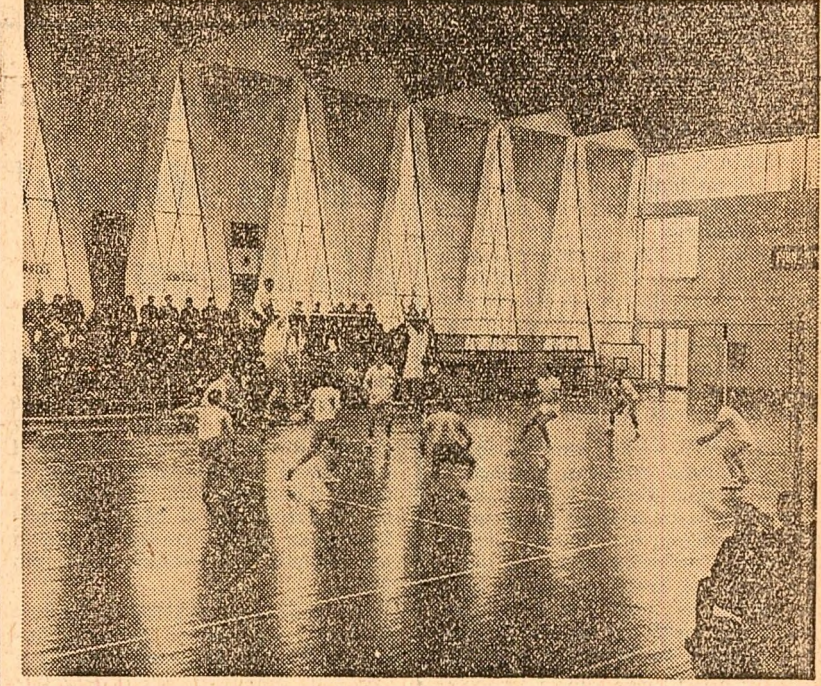
o În sala „Tivoli” din Ljubljana s-a disputat întîlnirea internațională amicală de hochei pe gheață dintre selecționetele Iugoslaviei și României. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 6-2 (4-1, 2-1, 3-0). Hocheiștii români au condus de două ori (în prima repriză prin golul marcat de Biro, iar în cea de-a doua prin punctul înscris de G. Szabo), dar au fost egalati și, în ultima parte a jocului, au cedat ritmul, permițînd gazdelor să se detașeze. Jocul a fost urmărit de peste 3000 de spectatori.

o În sala „Tivoli” din Ljubljana s-a disputat întîlnirea internațională amicală de hochei pe gheață dintre selecționetele Iugoslaviei și României. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 6-2 (4-1, 2-1, 3-0). Hocheiștii români au condus de două ori (în prima repriză prin golul marcat de Biro, iar în cea de-a doua prin punctul înscris de G. Szabo), dar au fost egalati și, în ultima parte a jocului, au cedat ritmul, permițînd gazdelor să se detașeze. Jocul a fost urmărit de peste 3000 de spectatori.

o Mecul amical de tenis de masă dintre reprezentativele mixte ale României și Angliei, disputat la Sheffield și prilejuind o luptă spectaculoasă, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate 4-4. Iată rezultatele tehnice: Eleonora Mihalca - J. Williams 2-1, 0-2; Dobosi - Hydes 15-21, 18-21; Dumitriu - Barnes 15-21, 16-21; Maria Alexandru, Eleonora Mihalca - P. Piddock, J. Williams 2-1, 21-23, 21-7; Dobosi, Dumitriu - Wright, Hydes 16-21, 17-21; Maria Alexandru - P. Piddock 12-21, 21-13, 19-21; Maria Alexandru, Dobosi - P. Piddock, Barnes 21-16, 18-21, 21-16.

o Echipa suedeză de tenis de masă „Maristad” a învins cu 5-4 la Essen formația „S. V. Molkeplatz”, într-un meci continuu pentru „C.C.E.”. Ca urmare a acestui victorie, echipa suedeză, din care face parte și Hans Alster, s-a calificat pentru finala competiției, urmînd să joace cu învingătoarea din partida Vasutas Budapesta - Slavja Praga.

o La Sofia, în cadrul „Cupei campionilor europeni” la volei masculin, C.S.K.A. Cerveno Zname Sofia a învins cu 3-1 pe Dynamo Tirană.

În noua sală de sport din Piatra Neamt

Advertisement for 'Xenomania' and 'Preparate cosmetice utile' (useful cosmetic preparations). The ad describes various skin care products like 'Darclebe' and 'Drelebe' for different skin types, and 'Lapte nutritiv' for hydration. It also mentions 'Preparate cosmetice utile' for women's skin care.

viața internațională

ORIENTUL APROPIAT

AMBASADORII CELOR PATRU MARI PUTERI AU AJUNS LA UN ACORD PRIVIND MISIUNEA LUI G. JARRING

NEW YORK. — La sediul O.N.U. au continuat în ultimele 48 de ore consultările bilaterale între ambasadorii celor patru mari puteri consacrate examinării situației din Orientul Apropiat. S-a anunțat că au avut loc întrevieruri între ambasadorul Marii Britanii, lordul Carradon, cu reprezentanții permanenți ai Franței, U.R.S.S. și S.U.A., precum și între ambasadorul S.U.A., Charles Yost, și ambasadorul Uniunii Sovietice, Iakov Malik. Surse informate de la O.N.U. au indicat că reprezentanții celor patru țări au ajuns la un acord în ce privește folosirea misiunii lui Gunnar Jarring, reprezentant special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, ca un instrument pentru realizarea unei reglementări politice în această zonă. Se așteaptă ca Jarring să se însoțească în următoarele 48 de ore de cartierul său general de la Nicosia.

NOI INCIDENTE ARMATE

CAIRO. — După cum a declarat un purtător de cuvânt militar egiptean, citat de agenția M.E.N., în ziua de 24 februarie trupele israeliene au deschis focul în două rânduri asupra pozițiilor egiptene situate de-a lungul Canalului de Suez, la nord de portul Suez.

Purtătorul de cuvânt a menționat că trupele egiptene au ripostat atacul și au redus la tăcere bateriile israeliene, precizând în același timp că nu s-au înregistrat victime.

TEL AVIV. — Un purtător de cuvânt militar israelian a declarat că în după-amiaza zilei de 24 februarie forțele egiptene staționate de-a lungul Canalului de Suez au deschis focul asupra pozițiilor israeliene. Pentru a contracara această acțiune, a afirmat purtătorul de cuvânt, partea israeliană a ripostat. El a arătat în încheiere că aceste incidente urmează unei perioade de două săptămâni de calm în regiunea Canalului de Suez.

AMMAN. — Un purtător de cuvânt militar iordanian, citat de agenția M.E.N., a declarat că două avioane israeliene de tip „Mystere” au întreprins un raid asupra unei regiuni situate în Valea Iordanului, pe malul estic al râului. În timpul acestui atac, care a durat o jumătate de oră, a precipitat purtătorul de cuvânt, avioanele israeliene au lansat bombe cu napalm, provocând mari pagube culturilor din această regiune.

TEL AVIV. — Un purtător de cuvânt al armatei israeliene, relatează agenția France Presse, a declarat că marți dimineața aviația a intrat în acțiune împotriva unor poziții ale organizațiilor palestiniene de pe teritoriul Iordaniei. Două avioane au bombardat aceste poziții, a afirmat în continuare purtătorul de cuvânt, după ce un grup de comando a deschis focul împotriva unei patruli israeliene ce se deplasa în valea Beisan.

ȘEDINTA CABINETULUI SIRIAN

DAMASC. — La Damasc a avut loc o ședință a cabinetului sirian, în cursul căreia ministrul apărării, Hafez Assad, a prezentat un raport cu privire la raidul israelian efectuat luni de o escadrilă israeliană asupra a două localități siriene din apropierea de Damasc. Amănunte în legătură cu raidul au fost prezentate, de asemenea, de televiziunea siriană. S-a afirmat că au fost doborâte patru avioane israeliene și nu trei, cum se anunțase anterior.

TEL AVIV. — Cifra cercuiri bine informate din Tel Aviv, agenția France Presse transmite că oficialitățile israeliene se declară satisficute de rezultatele raidului aerian efectuat asupra teritoriului sirian. Avioanele israeliene, se arată, au zburat

în spațiul aerian sirian timp de peste o jumătate de oră, înfruntând doar o slabă rezistență, care l-a costat de altfel pe sirienul două avioane. Aceasta, în timp ce toate avioanele israeliene au revenit la baza lor.

IERUSALIM. — Parlamentul israelian a aprobat „planul guvernamental de apărare activă” împotriva acțiunilor întreprinse de forțele arabe palestiniene. Votul, remarcat agenția France Presse, sprijină implicit raidul aerian efectuat la 24 februarie asupra teritoriului sirian.

STARE DE URGENȚĂ ÎN R.A.U.

CAIRO. — Autoritățile R.A.U. au anunțat instituirea stării de urgență, începând de luni, pe întreaga teritoriu țării. Ziarul egiptean „Al Ahram”, citat de agenția MEN, relatează în numărul său de marți că Ministerul de Interne al R.A.U. a ordonat tuturor organizațiilor de apărare populară și civilității, precum și spitalurilor din întreaga țară să se considere în stare de urgență și să anuleze toate concediile.

„Aceste măsuri au fost luate după atacurile întreprinse de către aviația israeliană asupra teritoriului sirian.”

GUNNAR JARRING A SOSIT LA NICOSIA

NICOSIA 25 (Agerpres). — Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, a sosit la 25 februarie în Nicosia, de unde va iniția o nouă serie de contacte cu conducătorii țărilor arabe și israelului. Potrivit unor surse din apropierea cartierului său general, Gunnar Jarring dorește să încerce din nou să determine pe conducătorii acestor țări ca discutiile să aibă loc de acum înainte la cartierul său general din Nicosia. Eforturile precedente depuse în acest sens de Gunnar Jarring s-au soldat printr-un eșec. Numai Abba Eban, ministrul de externe al Israelului, a vizitat capitala Ciprului, în timp ce reprezentanții țărilor arabe au refuzat această invitație. Gunnar Jarring dorește, potrivit acestor surse, să facă din rezoluția sa de la Nicosia un punct de înfruntare nu a celor două părți aflate în conflict.

Înfrinerea de la Hradul din Praga

PRAGA 25 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 21-a aniversări a evenimentelor revoluționare care au avut loc în februarie 1948, la Hradul din Praga a avut loc marșul o înfrinere a conducătorilor Partidului Comunist din Cehoslovacia cu reprezentanții ai Mișcării populare și cu vechii membri de partid participanți la evenimentele din 1948.

La înfrinere au participat Ludvík Svoboda, Alexander Dubcek, Josef Smrkovský, reprezentanți ai guvernului federal și guvernului național, al Frontului Național și al forțelor armate.

Luind cuvântul cu acest prilej, Alexander Dubcek a scos în evidență drumul parcurs de poporul cehoslovac pe calea construcției socialiste și a relevat importanța deosebită a programului politic adoptat de plenary din ianuarie 1968 a C.C. al P.C. din Cehoslovacia. Alexander Dubcek s-a oprit pe larg asupra sarcinilor actuale ale politicii interne și externe a R.S. Cehoslovacie, pornind de la situația concretă existentă în Cehoslovacia și în lume.

Cu prilejul acestui înfrinere au fost conferite distincții unor unități ale Mișcării populare și unor luptători cu merite deosebite.

Roma. Oamenii ai muncii din capitala Italiei demonstrează în semn de protest împotriva stării excepționale din Spania, exprimându-și astfel solidaritatea cu muncitorii spanioli, care continuă să desfășoare o lărgă mișcare grevistă în sprijinul revendicărilor lor economice

O CONFERINȚĂ DE PRESĂ A PREȘEDINTELUI REPUBLICII PERU

Fiecare țară trebuie să fie o adeptă a coexistenței pașnice regionale și mondiale

NICI UN STAT NU ARE DREPTUL SĂ ADOPTE SANCTIUNI FAȚĂ DE UN GUVERN SUVERAN

LIMA 25 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, președintele Republicii Peru, Juan Velasco Alvarado, a declarat că „Peru va face comerț și va stabili relații cu orice țară a lumii în spiritul respectării drepturilor și caracterului internațional”. În epoca noastră, a subliniat el, fiecare țară trebuie să fie o adeptă a coexistenței pașnice regionale și mondiale. Referindu-se la naționalizarea societății nord-americane „International Petroleum Company” (I.P.C.), vorbitorul a arătat că această societate a exportat din Peru, potrivit datelor Băncii centrale de rezerve, peste 5 miliarde de dolari.

În legătură cu poziția țării sale față de o conferință a ministrilor afacerilor externe din țările Americii Latine pentru examinarea problemei privind poziția față de sancțiunile economice din partea Statelor Unite, Velasco Alvarado a de-

clarat că țara sa va califica aceste sancțiuni ca o agresiune economică. „Nici un stat nu trebuie să-și asume dreptul de a adopta sancțiuni față de un guvern suveran — a spus el.

În încheiere, Velasco Alvarado a subliniat că „Republica Peru nu este singură în sprijinul ei se pronunță țărilor latino-americane, care știu că și asupra lor planează pericolul agresiunii economice”.

NEW YORK. — Ziarul „New York Times” afirmă că guvernul american a inițiat „intense negocieri cu reprezentanții țărilor latino-americane membre ale O.S.A., cu scopul de a evita un posibil soc în relațiile cu guvernul peruvian” ca urmare a înfrângerii relațiilor dintre cele două țări după exproprierea bulei nord-americane „International Petroleum Company”

Noua fază a disputei franco-britanice

(Correspondență din Paris de Al. Gheorghiu). — Contraversa franco-britanică asupra întrevierii generalului de Gaulle cu ambasadorul Angliei se desfășoară în prezent sub forma denuințării aci „războiului textelor”, deși s-ar părea că cele două părți doresc să ajungă la un acord. Nota de protest de luni adresată de Franța ambasadorului Soames la Paris a fost urmată de „contra-

ofensiva” diplomatice franceze pentru restabilirea calmului într-o Piață comunistă în fierbere — întâlnirea dintre ministrul de externe Debré la Quay d'Orsay cu ambasadorul britanic și membri ai Pieței comune, partenerii ministrului Debré le-a spus punctele de vedere ale guvernului său asupra viitorului politic și economic al Europei occidentale.

După opinia observatorilor, Debré a „contratracat”. Prezentând criza Paris-Londra ca rezultatul unei tentative britanice întreprinsă în mod deliberat cu scopul de a oferi o imagine deformată asupra declarațiilor generalului de Gaulle.

Cei cinci ambasadori, care nu au pus nici o întrebare, au transmis în țările respective versiunea oficială franceză asupra acestui incident. S-a declarat că în capitala celor cinci țări se va examina cu toată atenția atât versiunea franceză cât și textul britanicilor, care în ultimele zile au produs o ade-

vărată furtună în cancelariile occidentale. După cum observă ziarul „France Soire”, criza franco-britanică a depășit o nouă Europă (occidentală): acesta a întrecut-o pe Europa care a devenit un teren minat, unde fiecare țară se teme de capcană. La Paris se arată că nu se va trece cu vederea britanicilor o acțiune contrară uzantelor diplomatice. Oficialitățile de la Whitehall

au declarat luni că „sunt gata să discute” dar la Paris dialogul pare acum exclus, cel puțin pentru moment, cu atât mai mult cu cât în prezent atenția se îndreaptă în direcția apăsării întrecerii și dănilorlor suscitată între Franța și Anglia. În acest caz, „l'Aurore” nu exclude chiar, ca urmare a crizei actuale, o dezințegrare a Pieței comune.

LONDRA. — Majoritatea ziarelor londoneze continuă să consacre ample spații evoluției crizei din relațiile franco-britanice. Correspondenții diplomați ai ziarului „Daily Mail” (de orientare conservatoare) afirmă că guvernul britanic ar preconiza publicarea integrală a procesului verbal secret al convorbirilor de la 4 februarie dintre președintele Franței, generalul de Gaulle, și ambasadorul Angliei la Paris, Christopher Soames. Aceasta inițiativă diplomatică fără precedent, apreciază ziarul, ar fi considerată la Whitehall (sediul Foreign Office-ului) „ca probabil singurul mijloc de a înlătuia orice banală care planează asupra guvernului și ambasadorului”. „Times”, ca și majoritatea celorlalte ziare, nu pune la îndoială validitatea versiunii britanice, așa cum apare ea în raportul prezentat de Soames, dar, în schimb, consideră că guvernul ar fi putut acționa cu mai puțină precipitare și cu mai multă prudență în ce privește informarea partenerilor Franței despre pretențiile propunerii ale generalului de Gaulle.

BONN. — În legătură cu disputa franco-britanică, purtătorul de cuvânt al guvernului vest-german a declarat că premierul Harold Wilson l-a informat pe cancelarul Kiesinger asupra conținutului acestor întrevieruri, în timp ce se afla la Bonn. Multe din cele spuse, a arătat purtătorul de cuvânt, nu au surprins guvernul federal, deoarece președintele de Gaulle a împărtășit în repetate rânduri aceste idei cancelarului Kiesinger, în cadrul unor întrevieruri anterioare. Elementul nou, a adăugat el, este propunerea unor convorbiri bilaterale franco-britanice. Cancelarul Kiesinger a recomandat premierului Wilson să accepte această propunere, cu prilejul recentelor convorbiri de la Bonn.

WILLY BRANDT DESPRE UNELE PROBLEME INTERNATIONALE ACTUALE

NEW YORK 25 (Agerpres). — Ministrul de externe al R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a efectuat luni o vizită la New York ca invită la o reuniune consacrată generalului Lucius Clay, fostul comandant al forțelor S.U.A. din R. F. a Germaniei. Cu acest prilej, el a abordat, în cadrul unei conferințe de presă, unele probleme legate de situația internațională. Referindu-se la inițiativele diplomatice ale U.R.S.S. și R. D. Germaniei, care propun convorbiri cu privire la schimbarea locului viitoarelor negocieri, programate să se desfășoare în Berlin occidental, el și-a exprimat părerea că aceste inițiative „constituie un pas într-o direcție bună”. El a arătat că în prezent au loc consultări în această problemă cu ambasadorii țărilor aliate ale R.F.G. Brandt a adăugat că „în viitor vor trebui realizate schimbări spre îmbunătățirea relațiilor dintre cele două părți ale Germaniei”.

El a ezitat să se pronunțe în favoarea sau împotriva aderării Angliei la Comunitatea Economică Europeană, afirmând doar că „Piața comună este un fapt, iar lărgirea acestui organism o probabilitate”. În legătură cu vizita președintelui Nixon într-o serie de țări vest-europene, Willy Brandt a apreciat că aceasta constituie o dovadă a atenției deosebite pe care guvernul american o acordă îmbunătățirii relațiilor sale cu Europa occidentală și cu țările membre ale Pactului nord-atlantic.

Pe de altă parte însă respectivul acord caduc și anume concesiile oferite panamezilor în ce privește viitoarea participare la administrarea canalului și sporirea dividendelor anuale. Aceste concesii, mai mult formale, au stârnit nemulțumirea „filiilor” din Congresul S.U.A., fapt care a făcut ca până acum să nu fie ratificat. De aceea, unii observatori au avansat ipoteza că junta urmărește o remodelare a acordului, în sensul de a asigura intereselor nord-americane satisfacție completă.

Se pare că măsurile de teroare adoptate de militarii vizează tocmai crearea „atmosferei” pentru a urmând acceptarea pretențiilor străine, urmând ca succesorii „constituționali” doar să „preia” situația, să declare, conform uzantelor clasice, că vor „respecta toate angajamentele anterioare ale țării”.

Acesta sînt antecedentele pe care se grefează ultimele răsturnări de la Ciudad de Panama. Pare probabil că în aplicarea acestui plan între cei doi coloniști s-a produs disensiuni, care s-au soldat cu eliminarea unuia dintre ei. Deocamdată situația se menține confuză și nu ar fi exclus să asistăm la noi răsturnări, cu atât mai mult cu cât fostul președinte Arias și-a manifestat intenția de a reîntra, la prima ocazie favorabilă, în scenă.

DISENSIUNI ÎN JUNTA MILITARĂ DIN PANAMA

În ultimele 24 de ore cu circulația cu insistență zvonuri cu privire la un nou puci în Panama. Potrivit unor informații comunicate de fostul președinte Arnulfo Arias, care s-a aflat în prezent în exil la Washington, colonelul Martinez, unul din cei doi ofițeri care au condus lovitură de stat împotriva lui, din octombrie trecut, a fost arestat și trimis în afara granițelor țării. Adevărul este că la un moment dat că a fost răsturnat și-a aflat că celălalt militar care împărțea puterea cu Martinez, respectiv colonelul Torrijos, continua să se aștele la putere, ceea ce pare a demonstra că avem de-a face cu un caz clasic de rivalitate personală, transzată în favoarea celui aflat pe poziții mai puternice.

Recapitulând evenimentele petrecute în această țară din octombrie 1967, se poate afirma că răsturnarea lui Arias a fost considerată de majoritatea observatorilor scenei politice latino-americane ca un eveniment „de rutină”. Adevărul este că un moment exterior Panama înseamnă canalul cu zona acestuia, restul țării fiind socotit un fel de anexă. Viziunea aceasta se întemeiază pe faptul că, în cel 66 de ani de când există statul Panama, nimic important nu

CORRESPONDENȚA DIN RIO DE JANEIRO DE LA VASILE OROS

s-a mișcat aici pe plan politic, fără să aibă în vreo fel legătură cu canalul.

Se oferă terenul faptelor concrete în această țară de guvernare militară? Autorii loviturii de stat au pretins că au procedat la înlăturarea lui Arnulfo Arias, la numai zece zile de la instalarea la președinție, pentru a evita ca acesta „să impună o dictatură militară”. În realitate, după unii din de acest puci, cincii din cel opt miniștri care la 13 octombrie formaseră cabinetul, și-au prezentat demisiile, lăsînd să se înțeleagă că au făcut acest gest datorită faptului că actualul cabinet civil e o simplă păpușă în mâinile militarilor. Prin demisia celor cincii miniștri se producea prima criză în sinul regimului militar. Se înțelegea că în momentul unei junte provizorii formate dintr-un consiliu de miniștri, „băuții din civilii”, și un factor domnător, reprezentat de forța militară ce exercită încheierea parlamentului dizolvat, Torrijos și Martinez, de pe pozițiile lor — de comandant al gărzii naționale și, respectiv, de șef al statului major — adoptau în fond deciziile de guvernare.

Ce fel de decizii, se poate vedea din această țară de guvernare militară? Impusă o neînduplecată cenzură asupra tuturor mijloacelor de expresie a opiniei publice. Ziare și reviste confiscate, posturi de radio și televiziune închise, parlamentul dizolvat, liderii politici exilați, cursurile universităților suspendate. Manifestațiile populare au fost silite și ele să cedeze în fața batonelor gărzii naționale, a bombelor incendiară și a bastionelor de cenzură. Organizațiile studențesci și sindicale au fost reduse la tăcere. Inchizițiile sînt pline de profesori, studenți, politicieni, lideri sindicali și chiar preoți. Deși formal statutul partidelor politice nu a suferit nici o schimbare, în fapt unica forță politică reală a țării o reprezintă militarii.

În tot acest răstimp, problema canalului și a zonei sale, deși a fost evitată în declarații oficiale, s-a menținut pe primul plan al preocupărilor politice. Negocierile purtate anterior cu S.U.A. s-au soldat, după cum se știe, cu un acord, criticat de opinia publică panameză pentru faptul că lăsa în esență nealterată dominația străină (inclusiv permanentizarea prezentei bazelor militare, așa-numitele „academii de diversioniști”).

Pe de altă parte însă respectivul acord caduc și anume concesiile oferite panamezilor în ce privește viitoarea participare la administrarea canalului și sporirea dividendelor anuale. Aceste concesii, mai mult formale, au stârnit nemulțumirea „filiilor” din Congresul S.U.A., fapt care a făcut ca până acum să nu fie ratificat. De aceea, unii observatori au avansat ipoteza că junta urmărește o remodelare a acordului, în sensul de a asigura intereselor nord-americane satisfacție completă.

Se pare că măsurile de teroare adoptate de militarii vizează tocmai crearea „atmosferei” pentru a urmând acceptarea pretențiilor străine, urmând ca succesorii „constituționali” doar să „preia” situația, să declare, conform uzantelor clasice, că vor „respecta toate angajamentele anterioare ale țării”.

PAKISTAN Intense consultări între liderii opoziției

INCORDAREA DIN MARILE ORASE ÎN SCADERE

DACCA 25 (Agerpres). — Aproximativ 3000 de muncitori au participat la o manifestație organizată în capitala Pakistanului oriental, Dacca, în sprijinul revendicărilor lor privind îmbunătățirea condițiilor de viață. Manifestanții au înconjurat centrala electrică din Dacca, a cărei activitate de stat sistată timp de zece ore. În celelalte mari orase pakistaneze, încordarea s-a atenuat în mare parte după măsurile anunțate recent de guvern în vederea restabilirii calmului. (Este vorba mai ales de ridicarea stării de urgență).

În așteptarea convorbirilor cu reprezentanții guvernului, liderii opoziției au intensificat consultările. Astfel, liderii partidului „Awami”, Sheikh Mujibur Rahman, eliberat din închisoare de numai câteva zile, s-a înfrințat la Lahore cu fostul mareșal al aviației, Ashgar Khan, și cu fostul ministru de externe, Zulfikar Ali Bhutto, pentru a-și expune poziția față de viitoarele negocieri cu oficialitățile pakistaneze.

LAHORE. — Fostul ministru pakistanez al afacerilor externe, Zulfikar Ali Bhutto, unul din principalii lideri ai opoziției, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că „este exclusă posibilitatea oricărui pact defensiv între Pakistan și S.U.A. în eventualitatea că partidul al cărui lider este ar își învoinăduie în alegerea prezidențială din primăvara anului viitor”.

Președintele Nixon la Londra

LONDRA 25 (Agerpres). — În cadrul vizitei sale la Londra, președintele Nixon a continuat marș convorbirile începute în seara precedentă cu premierul Harold Wilson și alți membri ai guvernului britanic. După cum a declarat purtătorul de cuvânt al celor doi oameni de stat, au fost examinate principalele probleme internaționale actuale, dintru-se prioritate problemei N.A.T.O., sub diferitele sale aspecte militare și politice. Președintele Nixon și-a reafirmat intenția de a contribui la o „revitalizare” a Pactului nord-atlantic și de a „relansa o strînsă cooperare între Statele Unite și Europa occidentală”. A fost discutat totodată planul preconizat de ministrul britanic al apărării Denis Healey, în legătură cu o eventuală dezvoltare a înarmării nucleare a N.A.T.O.

Pe agenda convorbirilor au figurat, de asemenea, diferitele aspecte ale relațiilor Est-Vest, precum și problema „integrării vest-europene”. După cum relatează agenția Reuter, președintele Nixon a dat premierului britanic asigurări că Statele Unite sprijină hotărârile Marii Britanii de a adera la Piața comună.

Printre problemele cu caracter comercial și economic a figurat cea a drepturilor de retragere din Fondul Monetar Internațional, problemă în favoarea creia au intervenit atât ministrul britanic al finanțelor, Roy Jenkins, cât și secretarul de stat adjunct pentru probleme europene al S.U.A., Martin Hillenbrand. În această problemă nu s-a luat nici o hotărâre, a declarat purtătorul de cuvânt britanic, urmînd ca președintele Nixon să o abordeze la sfîrșitul săptămîinii, la Paris, în cadrul convorbirilor pe care le va avea cu generalul de Gaulle.

Ca și în întrevierurile din seara precedentă, cele două părți au evitat abordarea disputei franco-britanice, iar consilierii președintelui Nixon au refuzat la rîndul lor să evocă această problemă, fie în public, fie în particular.

În cursul după-amiezii, președintele Nixon a făcut o vizită reginei Elisabeta. În aceeași zi, Richard Nixon a participat la o dezbatere din Camera Comunelor, fiind primul șef de stat străin admis în incinta acestui organ legislativ. El a continuat apoi seara convorbirile cu premierul Wilson. Președintele Statelor Unite va sosi miercuri în R. F. a Germaniei, pentru o vizită de o zi la Bonn.

Rezultatul alegerilor din Irlanda de nord

BELFAST 25 (Agerpres). — Au fost date publicității rezultatele definitive ale alegerilor generale care au avut loc la 24 februarie în cele șase comitate ale țării. Cele 52 de locuri ale parlamentului au fost repartizate după cum urmează: Partidul unionist (conservator) — 27 de locuri; Organizația protestantă (numită disidentă la Partidul unionist) — 10 locuri; Partidul unionist — arpa neanajată — 2 locuri; Partidul naționalist (care militază pentru unirea cu Republica Irlanda) — 6 locuri; Partidul laburist — 2 locuri; alte partide — 5 locuri.

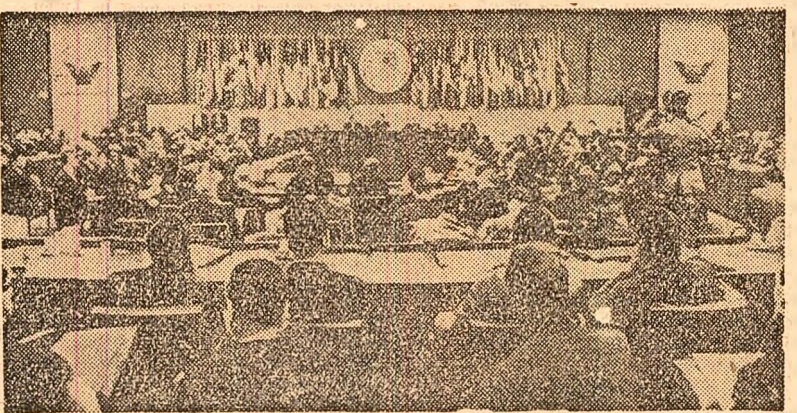
Konstantin Katusev, secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit marți, la cererea acestuia, pe Ion Ciubotaru, însărcinatul cu afaceri ad-interim al României în U.R.S.S. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

Secretarul general al Partidului Comunist din Chile, Luis Corvalan, a declarat că se pronunță pentru unificarea tuturor forțelor de stînga din țară, cu scopul de a se crea un guvern popular. Această declarație, publicată de ziarul „El Siglo”, a fost făcută în legătură cu alegerile legislative de la 2 martie. Numai un asemenea guvern, a spus Corvalan, poate realiza schimbările de care are nevoie țara, adică să limiteze acțiunile monopolurilor străine și să grăbească înlăturarea reformei agrare în Chile.

Aniversarea independenței Kuweitului. La 25 februarie s-au împlinit 8 ani de cînd poporul Kuweitului a pășit pe calea independenței naționale. Cu acest prilej, șeful statului, Sabah Al Salem Al Sabah, a rostit un discurs radiodifuzat în cadrul căruia a abordat problemele de actualitate ale situației interne și politicii externe a Kuweitului.

Comisia senatorială pentru afacerile externe a aprobat marți Tratatul de neproliferare a armelor nucleare. Președintele comisiei, William Fulbright, a declarat că tratatul a fost trimis Senatului însoțit de recomandarea de a-l ratifica.

agențiile de presă transmit:

La Washington continuă lucrările conferinței Sistemului Internațional de Telecomunicații prin sateliți (Intelsat) la care participă delegații din 67 de țări membre și observatori din alte 15 țări. În fotografie: aspect din sala de ședință

Secretariatul Federației Sindicale Mondiale a dat publicității o declarație cu prilejul sărbătoririi Anului Nou vietnamez, în care își exprimă solidaritatea cu lupta eroică a poporului vietnamez. Secretariatul F.S.M. se subliniază în declarație, sprijinind cererile legitime ale guvernului R. D. Vietnam și ale F.N.E. din Vietnamul de sud: încetarea necondiționată a intervenției americane în Vietnamul de sud, retragerea tuturor trupelor S.U.A. și ale sateliților lor, lichidarea tuturor bazelor și obiectivelor militare americane din Vietnamul de sud, încetarea oricărui act de agresiune în zona demilitarizată și acordarea dreptului poporului vietnamez de a-și soluționa singur problemele, fără amestec străin.

ANGLIA: Prima ediție completă a operei lui Marx și Engels

Pentru prima oară, în Anglia, urmează să se publice o ediție completă a operei lui Marx și Engels în 47 de volume. Operele vor apare în editura londoneză Lawrence and Wishart, sub înfrînerea unui colectiv de cercetători britanici condus de Maurice Dobb de la Universitatea din Cambridge.